

HALKIN KURTULUŞU yolunda

14 Kasım 1977

GENÇLİK

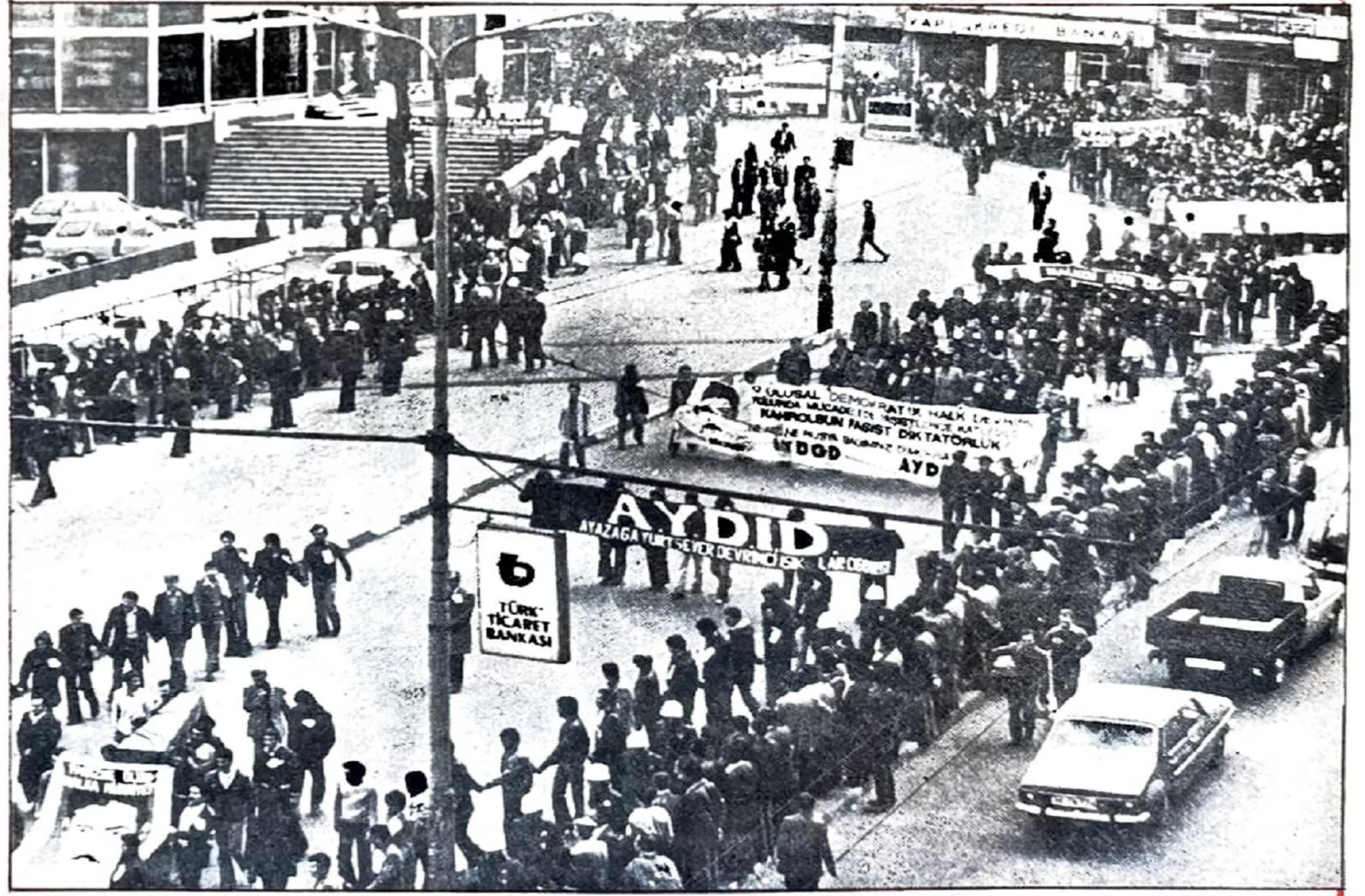
17
350 kuruş

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

Bir ateş yakılmıştır ve onu söndürmek imkansızdır!

Faşist diktatörlüğün polisinin, jandarmasının, panzerinin, bombasının gücü, öğrenci gençliğin mücadele ateşini asla söndürmeye yetmeyecektir

Üniversitelerin açılmasıyla birlikte, faşist diktatörlüğün, halk gençliğine karşı giriştiği sindirme, yıldırma ve devrimci mücadeleyi bastırmayı amaçlayan uygulamaları, yeni boyutlarda, daha da yoğun bir şekilde devam etmektedir. Halkımızın can düşmanı faşist diktatörlük, mücadele azmi ve coşkusuyla tutuşan, enerji dolu olan halk gençliğini susturabilmeyi, ona boyun eğdirebilmeyi hayal ederek planlar kurmakta, azgınca saldırmaktadır. Üniversiteler açılır açılmaz da, yüksek öğrenim gençliği üzerinde, faşist terör ve baskı fırtınası yine estirilmeye başlandı.

Zaten bir çoğu, bir avuç faşist milisin işgali altında olan üniversiteler polis ve jandarma birlikleri, panzerleri ile de doldurulmuş bir halde "öğrenime" açıldı. Daha ilk günlerden devrimci, yurtsever gençlik yine faşist saldırıların hedefi durumunda. Faşist namlular yine ölüm saçmakta, faşist silahlarından kan damlamakta. Geçmişte yüzlerce devrimciyi, yurtseveri ve daha dün Ankara'da Bahattin'i, İstanbul'da Ayhan'ı katledenler, bugün yine devrimci, yurtsever gençleri hedeflemekte, kahpe pusularından kan kusmaktadırlar.

Bir çok okul polisin, jandarmanın, faşist okul idaresinin desteği ile bir avuç faşist milise işgal ettirilirken, bir çok okula, hatta sınıflara da, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün polisi jandarması yerleşmiş durumdadır. "Güvenlik" sağlama adı altında okullara, sınıflara, kantinlere yerleşen polis, jandarma, sivil faşistler le birlikte geniş öğrenci yığınlarına baskı ve terör uygulamaktadır.

Bütün bunlardan da bir kere daha anlaşılmaktadır ki, faşistlerin tüm çabaları, okullardaki devrimci mücadeleyi söndürmeyi amaçlamaktadır. Faşist diktatörlüğün tüm resmî ve sivil güçleri devrimci mücadelenin söndürülmesi hayaliyle çırpınmaktadırlar. Ama bu onlar için bir hayal olmaktan öteye gidemeyecektir. Onlar bu hayalle yıllardır, devrimci, yurtsever öğrenci gençlik yığınlarına azgınca saldırdılar. Fakat kökleri derin olan mücadele ateşinin günden güne kabarmasını, yayılmasını engelleyemediler. Panzerleriyle, coplarıyla, makinalılarıyla, bombalarıyla, kalkanlarıyla, süngüleriyle yıllardır saldırıyorlar. Taylan'ları, Sami'leri, Gökhan'ları, Ayhan'ları daha yüzlercesini katlettiler. Durdurabildiler mi, söndürebildiler mi bu mücadele ateşini?.. Asla. Bu ateş günden güne tutuşuyor, daha geniş yığınları sarıyor.

Okullar üzerinde her gün yeni yeni oyunlar tezgâhlayan faşist diktatörlüğe karşı, bütün anti-faşist öğrenci güçleri birleştirilerek, bu oyunlar boşa çıkarılacaktır. Bu konuda en büyük sorumluluk hiç kuşkusuz ki, proleter devrimci öğrencilere düşmektedir. Proleter devrimci

Devamı sayfa 11'de

"Devrimci Yol" ideolojik gıdasını modern revizyonizmden alıyor

Her davranış, her eylem bellir bir dünya görüşünün, belli bir ideolojinin ürünüdür. Bugün gençlik yığınlarının faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi içerisinde şu veya bu şekilde ortaya çıkan yanlış eğilimleri, hatalı eylem biçimleri ni, sakat tavırları da bu temelde ele almak ve değerlendirmek gerekir. Geniş gençlik yığınları nın anti-faşist, anti-emperyalist mücadelelerini ve ekonomik, akademik, demokratik talepleri uğruna sürdürdükleri mücadelelerini, doğru, sağlam, kalıcı bir önderlikle zafere yöneltebilmek ve bunun için doğru eylem çizgisini belirleyerek, doğru mücadele ve eylem yöntemleri geliştirebilmek için, Marksizm-Leninizm temelinde hareket etmek, burjuva ideolojisinin değil, proletaryanın ideolojisinin ışığında belirlenmiş siyasetleri izlemek gerekir. Şurası çok açıktırki, doğru olmayan eylemler, doğru olmayan bir ideolojik çizginin, proleter olmayan bir bakış açısının ürünleridir. Gerek çalışma tarzında, gerek örgütlenmede, gerek eylem programı ve biçimlerinde ve gerekse siyasette proleter olmayan bir ideolojik çizgiden hareket etmek, proletaryanın ideolojisinden değil de, burjuvazinin ideolojisinden temellenmek, hataları getirecek, doğruyu değil, yanlışı önermeye ve uygulamaya sebep olacaktır. Pratikteki zaafların ve yanlışların temelinde kesinlikle ideolojik alandaki zaaf, hata ve yanlışlıklar yatar.

"Devrimci Yol" siyasetinin pratik mücadele içerisinde, gerek mücadele ve örgütlenme anlayışı ve gerekse çalışma tarzına ve eylem biçimlerine ilişkin öneri ve uygulamalarındaki sakatlıklar, yanlışlıklar, onun burjuva ideolojik temelinden kaynaklanmaktadır. "Devrimci Yol" u, ortayolculuk yapayım derken modern revizyonizme teslim olmaya, keskin sloganlar atarken, sağcılık yapmaya, "sol" görünüp reformist bir politika izlemeye götüren, onun küçük-burjuva ideolojisini savunmasıdır. "Devrimci Yol"un siyasetlerinin temelini, proletaryanın değil, burjuvazinin ideolojisi teşkil etmektedir.

"DEVRİMCİ YOL" DEMOKRASİ VE FAŞİZM KONUSUNDA MODERN REVİZYONİST TEZLERİ SAVUNUYOR

"Devrimci Yol"un burjuva ideolojisi,"Devrimci Yol"un bugünkü eğitim sistemine ve faşist diktatörlüğün öğrenim kurumlarına yönelik saldırılarına bakışında da kendisini açıkça göstermektedir. "Devrimci Yol" yazarları bazı yazılarında modern revizyonistlerin, "ülkemizde burjuva demokrasisinin var olduğu ve görevin bu demokrasinin sınırlarını genişletmek olduğu" şeklindeki tezlerine şiddetle karşı çıkıyor görünmelerine rağmen, "faşizmin tırmanışı" revizyonist tezlerine "saldırıyor" olmalarına rağmen pek çok yazılarında hiç de modern revizyonistlerden, reformistlerden aşağı kalmayan laflar etmektedirler. Bütün bunlar da, onların Marksizm-Leninizmin ışığında, proletaryanın ideolojisinin temelinde değil de, burjuva ideolojisi temelinde oluşan çizgilerinin bir sonucu, ürünüdür.

"Devrimci Yol" yazarları faşist diktatörlüğün, yurtsever, devrimci gençlik kitlelerine yönelen saldırılarını, devrimci mücadeleyi boğabilmek için yürüttüğü çabaları, "aslında faşist olmayan(!) birtakım kurumların faşistleştirilmesi" olarak görüyorlar. Hiç bir zaman varolmayan birtakım özgürlükleri sanki varmış gibi gösteriyorlar.

"Devrimci Yol" yazarları demokrasi ve faşizm konusunda hiç de modern revizyonistlerden, ya da reformistlerden farklı bir düşünceye sahip değildirler.

Onlar sınıflı toplumlarda hiç bir zaman sınıf dışı ya da sınıflar üstü bir eğitimin var olamayacağını, buna bağlı olarak da, bugün ülkemizdeki eğitim sisteminin, hakim sınıfların eğitim sistemi olduğunu, feodal, faşist bir eğitim sistemi olduğunu kavrayamıyorlar. Sanki bugün ülkemizdeki eğitim sistemi faşist değilmiş gibi, onun faşistleştirilmesinden bahsediyorlar.

"... diğer yandan 2. MC hükümetinin <u>eğitimin faşistleştirilmesine yönelik</u> yurt ve okul kapatma, ortaöğrenim kitaplarındaki faşist ve gerici propagandanın dozunu arttırma ve demokrat öğretmenleri yıldırma uygulamaları gittikçe artıyor." (Devrimci Yol, sayı: 10, sayfa: 6) (abç)

Onlar öğrenim özgürlüğü meselesinin de sınıfsal niteliğini kavrayamıyor, öğrenim özgürlüğünün yok edilmesini sadece okulların faşist bir kaç milis tarafından işgal edilmesi, ya da bizzat faşist diktatörlük tarafından kapatılması olarak anlıyorlar.

"Bu kurumların kapatılmasının ve dolayısıyla öğrenim özgürlüğünün büyük ölçüde kaldırılması-

Devamı sayfa 11'de

"DEVRİMCİ YOL" YAZDIKLARI İLE YAPTIKLARINI GÖZDEN GEÇİRMELİDİR!

Anti-faşist halk güçlerinin birliği için çalıştıklarını iddia edenler faşist cinayetlerin lanetlenmesini engelleyemezler

İçinde bulunduğumuz dönemde, faşist diktatörlüğün yoğun saldırıları karşısında ayağa kalkan anti-faşist kitlelerin güçleri mücadelede birleştirilememektedir. Bunda, halk saflarında yer alan bazı siyasi grupların sorumsuz, faşist diktatörlük karşısında halk güçlerini bölen yanlış tutumları -ki siyasetlerinin bir gereği olarak buna düşmektedirler- önemli bir rol oynamaktadır.

Faşist diktatörlüğün gençlik üzerinde yoğunlaşan saldırıları karşısında gençlik güçlerinin birleştirilmesine daha fazla önem verilmesi gerekirken, halk güçlerinin birleştirilmesinden sık sık bahseden bazı siyasi gruplar buna tam ters olan bir tutum içerisine girerek, etkiledikleri anti-faşist, anti-emperyalist unsurları "köşeye" çekerek -ki bugün "Halkın Sesi" oportünistleri hızlı bir şekilde bunu halletmeye çalışmaktadırlar- anti-faşist güçleri açıkça bölmektedirler. Örneğin; son zamanlarda faşist diktatörlüğe karşı koyulan eylemlerde(mitingler, cenaze törenleri, direnişler vs.) bütün anti-faşist, anti-emperyalist gençlik güçleri yer almamaktadır. Bu da, yapılan eylemleri zayıf kılmaktadır. Bu örnek özellikle yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinde göze çarpmakta ve sonuçta yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesinde durgunluğa, suskunluğa ve gerilemeye yol açmaktadır. Faşist diktatörlüğün halka yönelen saldırıları karşısında, grup çıkarları ön plana çıkarılarak faşist saldırılara karşı kayıtsız, seyirci kalınmaktadır.

Bugün faşizme karşı mücadelede halk güçlerini birleştireceğini iddia eden herkes yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesini durgunluğa iten, zayıflatan sebeplerin temelindeki yanlış siyaseti tespit etmelidir. Tesbit edilen bu yanlış siyaseti mahkum ederek onun yerine doğru siyaseti hayata geçirmeye çalışmalıdırlar. Geçtiğimiz yıllarda yapılan anti-faşist, anti-emperyalist eylemlerdeki yoğun kitle katılımının niçin giderek düştüğünü, halka ve devrime sorumluluk hisseden herkes düşünmeli ve bu ters gidişin önüne geçmek için çaba harcamalıdır. Bugün bazı siyasi gruplar ya buna hiç yanaşmamakta, ya da meselenin köşesinden, yanından dokunup geçmektedirler. İşte bu siyasi gruplardan biri de "Devrimci Yol"dur. Meselenin bir köşesine dokunup geçen "Devrimci Yol", faşist diktatörlüğe karşı gerek halk, gerekse gençlik güçlerini birleştirmenin sorumluluğnu ciddiye almamaktadır. Bu, daha önce de belirttiğimiz gibi onların modern revizyonizmle olan sıkı bağlarından kaynaklanmaktadır.

"Devrimci Yol" yöneticileri, anti-faşist halk güçlerinin birleştirilmesinden sık sık bahsetmelerine rağmen, pratikte ise bu güçleri birleştirmek için çaba sarfeden proleter devrimcilerin karşısı-

Devamı sayfa 11'de

Anti-faşist öğrenci güçlerini bölenlerin varacağı yer pasifizm ve teslimiyetçiliktir

Bugün ülkemizde faşist diktatörlüğe karşı yükselen halk muhalefetinde gençlik, önemli bir konuma sahiptir. İçinde bulunduğumuz dönemde gerek çırak gençliğin, gerek ortaöğrenim gençliğinin gerekse köylü gençliğinin mücadelesi yükselirken, bu gençlik kesimlerinin faşist saldırılara karşı mücadeleye atılması yoğunlaşırken; yüksek öğrenim gençliğinin saflarında bir duraksama, faşist saldırılara karşı bir suskunluk hüküm sürmektedir. Tabiki devrimci mücadele açısından bu olumsuz bir durumdur. Bu olumsuz durumun nedeni; genel olarak halkın ve özel olarak da gençliğin yükselen mücadelesini kucaklayan, bu mücadeleyi doğru hedeflere yönlendirerek, daha da ilerleten bir proletarya partisinin bulunmayışı ve bunun neticesinde anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin dağınık olması ve çeşitli burjuva akımlarında varlığını sürdürmesi kaçınılmaz oluyor.

Bir duraksama ve suskunluk içinde olan yüksek öğrenim gençliğinin mücadelesi dağınıklıktan, örgütsüzlükten kurtarılmadıkça, anti-faşist anti-emperyalist öğrenci güçleri birleştirilmedikleri müddetçe, duraksama ve suskunluğun giderilmesi mümkün değildir. Her şeyden önce yüksek öğrenim geçliğinin güçleri birleştirilmeye çalışılmalı, güçlerin birliğini engelliyerek mücadeleyi zayıflatan anlayışlar mahkum edilmelidir. Bu konuda özellikle "Devrimci Yol"un sakat ve mücadeleyi bölen, zayıflatan anlayışları en geniş kitleler önünde eleştirilmeli ve bu anlayışlarından vazgeçmedikleri takdirde kitleler önünde teşhir ve tecrit edilmelidirler.

27 Ekim 1977 günü devrimcilerin hakimiyetinde olan okulumuz Beşiktaş Mimarlık'ta (MYO) olanlar, "Devrimci Yol" taraftarı arkadaşlar için uyarıcı olmalıdır. O gün Ayazağa Işık Mühendislik'te faşistler yoldaşımız Ayhan Gökdemir'i katletmişlerdi. Biz Halkın Kurtuluşu yolunda gençler olarak; okulun birim derneği MYOD yönetimindeki "Devrimci Yol" taraftarı arkadaşlara, bu faşist saldırının protesto edilmesi gerektiğini, bunun için bir forum yapılmasını, kitle halinde Beşiktaş'tan Akaretler'e kadar yürünmesini ve bir günlük boykot kararının alınmasını önerdik. Fakat "Devrimci Yol" taraftarı arkadaşlar bu önerimizi "şartları yok" (!) gerekçesiyle reddettiler. Bütün çabalarımıza rağmen bu konuda arkadaşları ikna edemedik. Bunun üzerine biz şu öneriyi getirdik: "Dörder kişilik gruplar halinde sınıflara girelim okulun birim derneği MYOD ve Halkın Kurtuluşu yolunda GENÇLİK adına birer arkadaş, Ayhan yoldaşın katledilmesini ve faşizmi protesto eden konuşmalar yapsın"

Bunun etkili olacağını, sınıflardaki öğrenci kitlesinin istiyerek bizi dinliyeceğini ve böylelikle faşist saldırılara karşı mücadelenin önemini vurgulayacağımızı bu arkadaşlara anlatmaya çalıştık. "Devimci Yol" taraftarı arkadaşlar bunu da reddettiler. Ve "hiç birşey yapılmamasını" istediklerini, devrenin bitmesine iki hafta kala okulda "olay çıkmamasını" istediklerini, esasen bu devre için kendilerinin "faşistler saldırmadığı müddetçe okula girilebilir" şeklinde bir kararlarının olduğunu, Ayhan yoldaşın katledilmesiyle ilgili bizim yapacağımız eylemi de "engelleyecek"lerini söylediler. "Devrimci Yol" taraflarının bu küçük-burjuva teslimiyetçi tavrı yüzünden tabandaki unsurlar arasında kavganın çıkmaması için geri adım attık. Ve bu faşist katliamı, bir duvar gazetesi hazırlayarak protesto ettik.

İşte ortayolcu şeflerin geneldeki tavrı okulumuza da yansıdı ve kitlelerin faşizme karşı kinini haykırmasını engellediler. Ayrıca "Halkın Sesi" nin sınıf uzlaşmacılığını dile getiren "haklı zemin" teorisi de kendisini "Devrimci Yol" saflarında "faşistler saldırmadıkça okula girebilir" şeklinde göstermektedir. Ne demek bu? Yani fasistler de kuvvet toplayınca ve kendilerinde saldırma cesaretini buldukları anda mı meydan kavgasına girişelim. "Devrimci Yol"taraftarları "Halkın Sesi" için çok laf etmelerine rağmen onlarla nasıl da hizaya geliyorlar. Onları hizaya getiren oportünizmdir. Onlar modern revizyonizmle bağlarını koparmadıkları müddetçe böyle olmaları kaçınılmazdır.

Gençlik yığınları faşist diktatörlüğe karşı mücadelede birlik istiyor, ama ne olursa olsun, oportünistlerin, reformistlerin ve revizyonistlerin bütün çabaları yığınların coşkusunu, gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist birliğini engelliyemeyecektir.

AYHAN YOLDAŞIN KANI YERDE KALMAYACAK FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULACAKTIR.

YAŞASIN HALK GENÇLİĞİNİN ANTİ-FAŞİST ANTİ-EMPERYALİST BİRLİĞİ

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

HALKIN KURTULUŞU yolunda
BEŞİKTAŞ MYO'LU GENÇLER

Erzincan halkı yiğit evladı Ayhan Gökdemir yoldaşı bağrına bastı

İstanbul'da Ayazağa Işık Mühendislik Yüksek Okulu'nda faşist diktatörlüğün eli kanlı köpekleri tarafından hunharca katledilen AYHAN GÖKDEMİR yoldaş için Erzincan'da bir yürüyüş düzenlendi. Yürüyüş, faşist döktatörlüğün tüm engelleme çabalarına rağmen görkemli bir yürüyüş oldu.

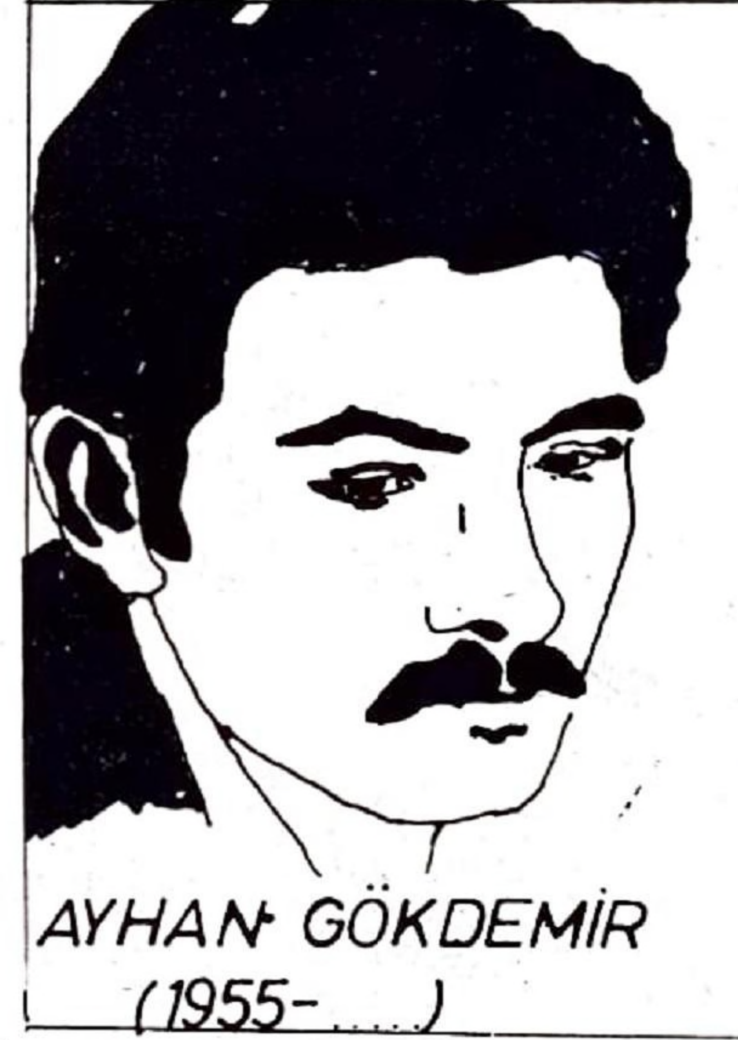
28 Ekim sabah erkenden AYHAN yoldaşın öldürüldüğü haberini aldık. Akrabalarıyla ilişkiye geçerek cenazenin ne zaman geleceğini öğrendik. Hemen propaganda grupları oluşturarak, hemen hemen Erzincan'ın tüm köylerine haber gönderdik. Mahalleleri dolaşarak tek tek kahvelere, dükkanlara ve evlere girdik. Olayı anlatarak, ertesi günkü cenaze törenine katılmalarını istedik. Pankartlar hazırladık, köylere, yollara, duvarlara yazılar yazdık. Tüm hazırlıklarımızı yaptık. Erzincan'da halk saflarında gördüğümüz tüm siyasetlere (Halkın Birliği, Gençlik Birliği, halkın Yolu, Devrimci Yol ve Kava) mitinge katılmalarını istiyerek ittifak önerisi götürdük. Devrimci Yol'dan arkadaşlar adeta cenazeye sahip çıkarcasına tavırlara girdiler. AYHAN yoldaşın fotoğrafını basıp bize vermemesi için fotografçıya baskı yapmaya çalıştılar. Yürüyüşte kendilerinin önde yürüyeceklerini söylediler. Kendilerini ikna etmeye çalıştıksa da ikna olmuşa benzemiyorlardı. Ertesi gün yürüyüş sırasında proleter devrimcilerin kararlı tutumları karşısında gerilediler ve proleter devrimcilerin önderliğini kabul etmek zorunda kaldılar.

Ertesi gün 29 Ekim'de öğlene doğru kitle Erzincan'ın girişinde tarlalarda toplanmaya başladı. Şehir girişinde oldukça kalabalık sayıda toplum polisi ve jandarma vardı. Önceleri kitle azken polis kitleyi birkaç kere dağıttı. Kesinlikle slogan attırmayacaklarını ve yürüyüş yaptırmayacaklarını söylüyorlardı. Sırtında çelik yelekleri, ellerinde uzun menzilli, dürbünlü, makinalı tüfekleri, makinalı tabancaları, bellerinde ayrıca beylik tabancaları, çantalarında patlayıcı maddeleri, bombaları vs. ile kitleye gözdağı vermeye çalışıyorlardı. Buna rağmen

kitleye duyurduğumuz saat yaklaşınca kitle akın akın yürüyüş yerine gelmeye başladı. "Bayram" olmasına ve sadece bir günlük bir propaganda çalışması yapmamıza rağmen büyük bir kalabalık toplandı.

Cenazeyi taşıyan otobüsün gelmesi ile yürüyüş başladı. Slogan attırmayacaklarını, yürüyüş yaptırmayacaklarını söyleyen polisler devrimcilerin kararlı tutumu ve büyük kalabalık karşısında gerilediler ve izin vermek zorunda kaldılar. Yanlız cenazeyi şehirin içine sokmadılar. Arka yollardan yürüyerek miting alanına geldik. Yürüyüş sırasında devamlı şu sloganlar atılıyordu. "Ayhan Yoldaş Kanın Yerde Kalmayacak", "Ayhanlar Ölmez", "Katiller Bulunsun, Hesap Sorulsun", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Tüm Halka İş ve Can Güvenliği", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet", "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye", " Yaşasın Ulusal Demokratik Halk Devrimi ", "Doğuda Milli Zulme Son", "Milletler Özgür Halklar Birlik Olmalı", "Herkese İş, Köylüye Toprak Halka Hürriyet" vs. Miting alanında bir devrimci arkadaş konuşma yaptı. Devrim andı içildi. Erzincan'ın çıkışına kadar tekrar yürüyüşe geçtik. Miting alanında Siyasi Şube Amiri Başkomiser Necdet Kondolot'un da ifade etmek zorunda kaldığı gibi üç bini aşkın kitle vardı. Başka zamanlar "devrimci avı"

AYHAN GÖKDEMİR
(1955-....)

nda dolaşan, "aslan kesilen" başkomiser bu kitle karşısında kuzuya dönmüş, devrimcilere yaltaklanıyordu. Erzincan'ın çıkışında Ayhan yoldaşın köyüne gitmek için arabalara bindik. Kamyonlar, traktörler, minibüsler, otomobiller, üstü açık pikaplar tıklım tıklım dolarak hareket etti. Yüze yakın otomobil olmasına rağmen büyük bir kısım kitle araba bulamadığı için köye gelemedi. AYHAN yoldaşın köyü şehire 20-25 km. uzaklıktadır. Köylerin içinden geçerken sloganlar atarak, marşlar söyleyerek köye vardık. Azılı işkencecilerden faşist katil Fehmi Altınbilek'in köyünden geçerken tek slogan atılıyordu: "Fehmi Altınbilek eli kanlı Köpek" Köyün altına gelince arabalardan indik, devrimci bir arkadaş kısa bir konuşma yaptı. Cenazeyi alarak gömüleceği aile mezarlığına gittik. Buraya şehirden gelenlerden başka, tüm civar köylerden çoluğuyla, çocuğuyla, yaşlısıyla, genciyle, erkeği ve kadınıyla köylüler akın etmişlerdi. Büyük bir kalabalık vardı.

AYHAN yoldaş toprağa verildikten sonra Halkın Kurtuluşu adına bir devrimci arkadaş konuşma yaptı. Bundan sonra AYHAN yoldaşın okulundan devrimci bir arkadaş AYHAN yoldaşın mücadelesini ve mücadeleci hayatını anlattı. Sonra sırayla Halkın Birliği, Gençlik Birliği, Devrimci Yol ve Kava'dan birer arkadaş konuşma yaptı. Halkın Yolundan arkadaşlara konuşma hakkı vermemize rağmen kendileri konuşma yapmadılar. Konuşmaların sonunda AYHAN yoldaş, bir süre önce şehit edilen proleter devrimci SÜLEYMAN AKDAĞ yoldaş ve tüm devrimciler için saygı durusu yapıldı ve devrim andı içildi. Devrimci Yol oportünistleri ayrı bir ant içirmeye çalıştılar ve kitleden tecrit oldular. Onbeş kişi ile ant içtiler. Kitle marşlar söyleyerek sloganlar atarak dağıldı.

Cenaze yürüyüşü ve mitingi genel olarak olumluydu. Çalışmalarımız boyunca tecrübesizliğimizden kaynaklanan bazı eksikliklerimiz ve olumsuzluklarımız oldu. Örneğin polisin karşında daha kararlı tavır takınarak cenazenin şehir içinden geçmesini sağlayabilirdik. Bunu yapabilseydik yürüyüşe katılan kitle oldukça fazla olurdu. Yürüyüş sırasında dağınıklık ve disiplinsizlikler de oldu. Daha disiplinli olup diğer siyasi gruplarında daha disiplinli hareket etmelerini sağlayabilirdik. Yine de bu yürüyüş ve miting, Erzincan'da yapılan en olumlu kitle eylemlerinden biriydi.

31 Ekim pazartesi günü tekrar AYHAN yoldaşın mezarını ziyaret ettik. Marşlar söyleyerek mezarın başına geldik. Mezarın üzerine çelenk bıraktık ve pankart astık. Köy halkı da mezara geldi. AYHAN yoldaşın anası, akrabaları ve köy halkından kadınlar mezarın başında Kürtçe ve Türkçe ağıtlar söylediler. Mezarın başında gene kalabalık vardı. Devrimciler olarak mezarın başında ateş yaktık ve marşlar söyledik. Saygı durusunda bulunduk. Devrim andımızı içtik. Marşlar söyleyerek köye kadar geldik ve köyün içinde marş söyleyerek dolaştık. Babasına baş sağlığı dileyerek köyden ayrıldık.

AYHANLAR ÖLMEZ

AYHAN YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK

FAŞİST KATİLLERDEN, İŞKENCECİLERDEN HESAP SORALIM

TÜM HALKA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

MİLLETLER ÖZGÜR HALKLAR BİRLİK OLMALI

HALKIN KURTULUŞU yolunda
ERZİNCAN'LI
PROLETER DEVRİMCİ GENÇLER

Devrimci Yol" modern revizyonizmle bağlarını koparmadıkça Rus uşaklarına yedek güç olmaktan kurtulamaz

28 Ekim 1977 günü okulumuzda gelişen bir olay sosyal-faşistlerin karşı-devrimci yüzünü bir kez daha ortaya koyarken, modern revizyonizmle olan sıkı bağları yüzünden "Devrimci Yol" oportünistlerinin ise sosyal- faşistlere nasıl yedek güç durumunda olduklarını, kitlelere göstermesi bakımından eğitici oldu.

27 Ekim günü Ayazağa Işık MYO'da proleter devrimci yoldaşımız Ayhan Gökdemir, faşist diktatörlüğün kiralık katilleri tarafından katledilmişti. Cenaze törenini faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yüreklerine korku salacak güçlü bir anti-faşist ve anti-emperyalist gösteriye dönüştürmek gerekliydi. Bunun için İYDGD tarafından başlatılan çalışmaları, Fen Fakültesindeki Halkın Kurtuluşu yolunda gençler olarak biz de yürütmeye başladık. İlk olarak FEN-DER yönetimindeki diğer siyasetlere -Halkın Yolu ve Gençlik Birliği- öneri götürdük, çalışmaları dernek olarak yürütme kararı aldık. Daha sonra "Devrimci Yol'dan arkadaşları şehit edilen yoldaşımızın cenaze törenine katılmaya çağırdık ve anti-faşit, anti-emperyalist olan herkes için bunun bir devrimci görev olduğunu söyledik. Ancak bu arkadaşlar böyle bir eyleme katılmayacaklarını gerekçesiz olarak belirtiler. Bunun üzerine bu arkadaşlara bizim, okuldaki kitleye yoldaşımızın katledilmesini anlatan ve onları cenaze törenine katılmaya çağıran bir konuşma yapacağımızı bildirdik, bu konuda görüş birliğine varıldı.

Okulun dağılma saatinde derslerden çıkan kitleyi birinci kattaki meydanda toplandık. Tam Halkın Kurtuluşu taraftarı bir arkadaş çıkıp konuşcağı sırada "İGD" li sosyal-faşistler kitleyi okuldan çıkarmak istediler. Buna meydan vermedik ve arkadaş konuşmaya başladı. Bunun üzerine, sosyal faşistler konuşmayı engellemek için yuhlama yolunu seçtiler. Amaçları, kitlenin, bir devrim şehidinin cenaze törenine katılmasını engellemekti. Sosyal-faşistlere gereken dersi vereceğimiz sırada, "Devrimci Yol" taraftarları onlarında önüne geçerek üzerimize saldırdılar. Daha önce Halkın Kurtuluşu taraftarı bir arkadaşın konuşacağını kabul ettikleri halde tam o anda " burada tek siyasetsiz değilsiniz, konuşamazsınız" diyerek saldırılarına bir zemin yaratmaya çalıştılar. Rus uşaklarına kanat germek, onların savunuculuğunu yapmak böyle bir günde bile, "Devrimci Yol" taraftarları için, devrimcilerle yaptıkları ittifakı unutturacak kadar önemliydi. Ne sosyal- faşistlerin ne de " Devrimci Yol" taraftarlarının saldırıları karşısında geri adım atmadık. " Kahrolsun faşistler sosyal-faşistler" sloganını tüm gücümüzle haykırarak bu saldırıya karşı koyduk. Saldırganların üst kata çıkmalarından sonra cenaze törenine katılmak üzere aynı sloganlarla okuldan çıktık. Ancak; sosyal-faşistlerin bu saldırılarının hesabı sorulacak, Fen Fakültesi'nde yükselen anti-faşist, anti-emperyalist mücadele onları da süpürüp atacaktır.

Burada "Gençlik Birliği"nin tavırlarına da değinmek istiyoruz. Bu arkadaşlar FEN-DER yönetiminde yer aldıkları halde, devamlı FEN-DER'in dışındaymışçasına "Devrimci Yol"la özel ittifaklara giriyor, dernek yönetimindeki diğer siyasetlere karşı sekter, ilkesiz ve devrimcilikle bağdaşmayan tavırlara giriyorlar. Bu olayda da FEN-DER dışındaymışçasına bir tavır takınarak, biz FEN-DER'liler de dahil olmak üzere kitle okuldan çıkarken onlar üst katta "Devrimci Yol" ve sosyal - faşistlerle kaldılar ve bu tür tavırlarıyla neye hizmet ettiklerini de bir daha gösterdiler Bu arkadaşları tekrar uyarıyoruz, bu tür tavırlarınızı gözden geçirerek, devrimcilerin yanında yerinizi alın.

"Devrimci Yol" da bu olay üzerinde düşünmelidir. Modern revizyonizme kapılarını kapatmalı, onlarla arasına kalın hatlar çekmeli, sosyal-faşistleri korumak onlarla ittifak yapmak yerine proleter devrimcilerle birleşmenin yollarını aramalıdırlar.

Biz Halkın Kurtuluşu yolunda Fen Fakülteli gençlik olarak "Dev-

Devamı sayfa 11'de

UŞAK PAMUKLUDOKUMA TEZGAHLARINDA ÇALIŞAN BİR GRUP ÇIRAK KONUŞUYOR:

"Kurtuluşumuz Ulusal Demokratik Halk Devrimi ve onu kesintisiz izleyecek olan sosyalist devrimle olacaktır"

H.K.y.G.- Nerede Çalışıyorsunuz?

-Uşak pamuklu dokuma işyerlerinde çırak olarak çalışıyoruz.

H.K.y.G.- Kaç yaşındasınız?

- Hepimiz 16-17 yaşlarındayız.

H.K.y.G.- Nerelisiniz,şehire neden geldiniz?

- Çoğunluğu; çevre köylerden geldik. Bir çırak: Doğudan geldim. Kürt milletindenim.

H.K.y.G.- Patron sizi kaç saat çalıştırıyor? Ne kadar ücret alıyorsunuz?

- Hiç belli olmuyor. Bazen 12,bazen 13. hatta 14 saat bile çalışıyoruz. Günlük ücretimiz 60 ile 90 lira arasında değişir.

H.K.y.G.- 18 yaşından küçük olduğunuzu söylediniz, neden okuyamadınız?

- Bizler, işçi, köylü çocuğu olduğumuz için her tarafta olduğu gibi okullarda da horlanan, ezilen bizler olduğumuz için okulu yarım bıraktık. Bundan da önemlisi, yoksulluktan okuyamadık. Karnımızı doyurmak için, anamıza babamıza yardım etmek için çalışmamız gerekiyordu. Geldik buraya. Kir pas içinde, yazın sıcakta,kışın soğukta, ciğerlerimizi pamuk tozuyla doldurarak ömrümüzü tüketmeye başladık.

SORU: Nerede oturuyorsunuz, aldığınız ücret bu hayat pahalılığında size yetiyor mu?

CEVAP: Birkaç işçi: Analarımızın babalarımızın yanında kalıyoruz. Ötekiler: Köyden geldik. Burada tek başımıza kirada kalıyoruz.Hepsi birden: Aldığımız ücret yetmiyor. Ailelerimize yeterince yardımcı olamıyoruz.

SORU: Sosyal haklarınız var mı, varsa neler?

CEVAP: Hiç bir sosyal hakkımıza sahip değiliz. Ne sigorta, ne sendika hakkımız var.Hakkımızı arayınca bizi işten atmakla tehdit ediyorlar. Özgürce çalışma hakkımız bile yok. Patron ve ustalar istediği zaman çalışıyoruz, istemedikleri zaman çalışmıyoruz.

SORU: Sigortasız olduğunuza göre, hasta olduğunuz zaman ne yapıyorsunuz?

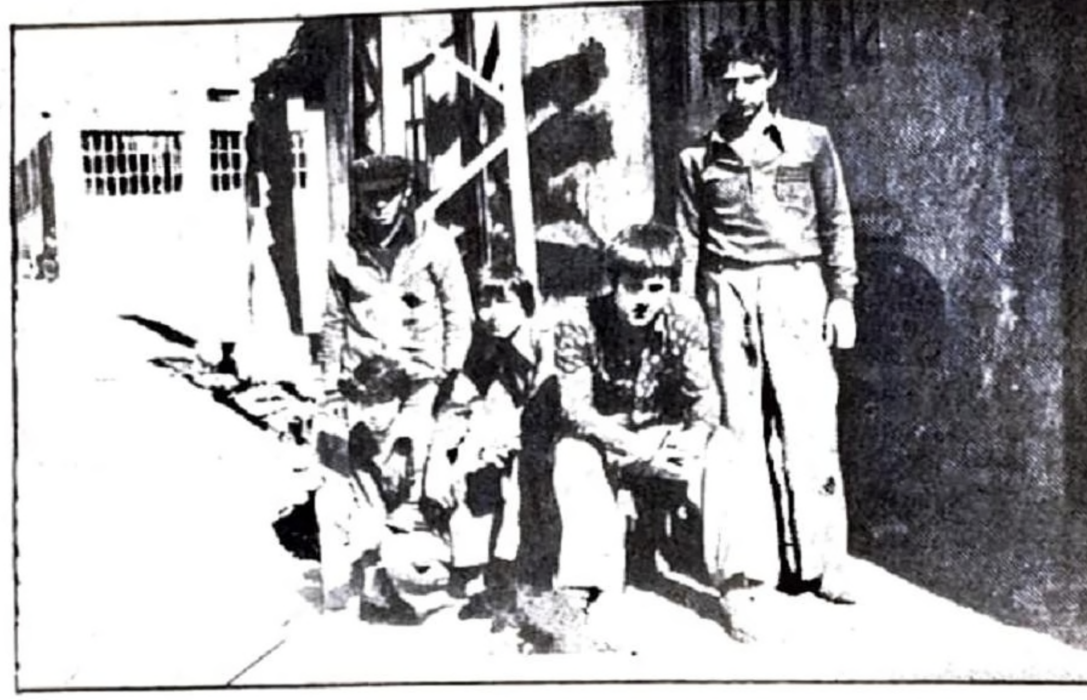
CEVAP: Eğer paramız varsa, doktora gidip ilaç alıyoruz, yoksa paramız, yatağa yatıp iyi olmayı bekliyoruz. Ama çoğu zaman onu da yapamayız. Çünkü, aç kalmamak için hasta da olsak çalışmak zorundayız. Hasta hasta çalışıyoruz.

SORU: Hangi gazeteleri okuyorsunuz?

CEVAP: Daha önceleri "Vatan" gazetesi okurduk. Ama anladık ki, o da kapitalistlerin gazetesidir ve bizi yanlış yöne götürür, ondan sonra bıraktık o gazeteyi. Şimdi HALKIN KURTULUŞU'nu okuyoruz. Her hafta HALKIN KURTULUŞU'nu dört gözle bekliyoruz.

SORU: Neden HALKIN KURTULUŞU'nu okuyorsunuz?

CEVAP: Çünkü HALKIN KURTULUŞU, işçilerin,köylülerin, küçük memurların, küçük esnaf ve zanaatkarların, yoksul öğrencilerin sesini duyuruyor bize. Ülkemizin her yanında faşist diktatörlüğe karşı yükselen halk mücadelesini bize iletiyor. Dünyanın her yerinde başta Amerikan ve Rus sosyal-emperyalistleri olmak üzere dünya emperyalizmine ve onun işbirlikçisi hakim sınıflara karşı yükselen mücadeleden bizi haberdar ediyor. Ve yalnız haberdar etmekle kalmıyor, bize nasıl mücadele edeceğimizi de gösteriyor. Bize önderlik ediyor.

SORU: Sizce bu sömürü ve zulüm düzeninden kurtulmak için ne yapmak gerekir?

CEVAP: Sömürü ve zulümden kurtulmak, sömürüyü ve zulmü bir daha geri gelmeyecek şekilde toprağa gömmek için tek yol sosyalist devrimdir. Ama bizim gibi ülkelerde bir anda sosyalist devrim yapılamaz. Önce,emperyalizmi ülkemizden atmak, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarını ortadan kaldırmak ve böylece kurulacak olan bağımsız ve demokratik Türkiye'de sosyalist devrime geçmek gerekir.

SORU: Gazetemiz aracılığıyla çıraklara ve halkımıza söyliyeceğiniz bir şey var mı?

CEVAP: Evet, şu sözlerimizin aktarılmasını istiyoruz:

Çırak Kardeşlerimiz!

Tepemizdeki patron ve usta zulmünü yıkmak için, daha iyi çalışma koşulları için,sekiz saatlik işgünü için, sendika, sigorta ve diğer sosyal haklarımız için birleşelim. Örgütlenip, direnelim. Sömürü ve zulmü hafifletmek için mücadele edelim, ama bununla yetinmeyelim. Çünkü bu mücadele bizi kurtaramaz. Patronlar ve toprak ağaları, bir elleriyle verecekleri hakları öbür elleriyle geri alacaklardır. Çünkü devlet onların devletidir. Bu nedenle, bir yandan birçok haklarımızı almak için çalışırken, aynı zamanda patronların, toprak ağalarının ve emperyalistlerin devleti olan bu FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ YIKMAK İÇİN DE ÇALIŞALIM. ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ İLE faşist diktatörlüğü yıkıp, DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARINI KURALIM!

ÇIRAKLAR ÜZERİNDEKİ SÖMÜRÜ VE ZULME SON !

ÇIRAKLARA SENDİKA HAKKI !

ÇIRAKLARA SOSYAL HAKLARI TANINSIN !

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !

ASLANYURDU KÖYÜ GENÇLERİ :

Yoksul halkın saflarında yer alarak üretime katıldık

Bizler Tunceli'nin Mazgirt ilçesine bağlı Aslanyurdu köyünden Halkın Kurtuluşu yolunda gençler olarak, çevredeki yoksul halkın saflarında yer alarak üretime katıldık.

Köyümüzde 1975 yılından beri pancar üretimi yapılmaktadır. Pancar üreticileri bu zaman zarfında, gördüklerinden ve yaşadıklarından birtakım tecrübeler edinmişlerdir. Köyümüzde karmaşık bir sınıf yapısı göze çarpar. Zengin köylü, orta halli köylü ve yoksul köylülerden oluşmaktadır. Köyümüzde feodal ilişkilerin yanısıra son senelerde reformizm de oldukça etkinlik kazanmıştır. Bunun yanında bütün gerici ilişkilere ve düşüncelere karşı, devrimci düşünce yayılıyor.. Bizler yurtsever, devrimci gençler olarak, köylülerle kaynaşmak, köylülerin sorunlarına eğilmek üzere üretime katıldık. Üretime katılırken tavrımız şu oldu: Devrimin propagandasını yaparak reformizm dahil bütün gerici fikirlerin teşhirini yaptık.

Bu bozuk düzenin sonucu olarak, pancardaki sömürünün bir parçası olarak şeker fabrikasının memurları tarafından, üreticilerin kantarda nası aldatıldıklarını ve nasıl sömürülüdüklerini tesbit ettik. Pancar şefi özellikle kantarda çalışan memurlar halkın sırtından vurgunlar vurmaktadırlar. Pancar üreticileri, istediklerini vermeyince, pancar üreticilerini günlerce bekletmekte ve pancarı teslim aldıkları zamanında % 10 fire(!) düşmektedirler. Şu duruma tanık olduk: Kantardaki memurların pancar üreticilerinin pancarından 200 kilo kesmesi ve Elazığ Ülkü Ocakları'na göndermesi. Bu durumu anlayan pancar üreticileri, pancar memurlarından bir tanesini öldürerek gereken dersi vermişlerdir. Kurtuluşun yolu, halk savaşının ışıklı yoludur.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
MAZGİRT'Lİ GENÇLER

EĞİTİM ENST

TUNCELİ ÖĞRETMEN OKULU ÖĞRENCİLERİ :

Okulumuzun kapatıl faşist diktatörlüğün mücadeleden nasıl

Tunceli Öğretmen Okulu, altı aydır faşist diktatörlük tarafından kapalı tutulmaktadır. Okulumuzun kapatılması, yurtsever, devrimci, demokrat öğrenci yığınlarına yönelen saldırının bir parçası ve faşist diktatörlüğün okullardaki devrimci mücadeleden nasıl korktuğuna işarettir.

1977 Nisan ayının sonunda 600 kadar öğrenci sokağa atılarak, okulumuz kapatıldı ve hala ka-

Eğitim enstitüsü öğr kendi örgütlü

Faşist diktatörlük sivil ve resmi güçleri vasıtasıyla eğitim enstitülerini birer faşist kadro okulu haline getirme çabalarını gittikçe yoğunlaştırmaktadır.

Son günlerde, basında da açıklandığı gibi bu okullara "ön kayıt" ve arkasından bir "ikinci sınav" ile öğrenci alınacak. Bu, "önkayıt" ve arkasından "ikinci bir sınav" yoluyla öğrenci alma eğitim enstitüleri yönetmeliğine aykırıdır. Yetenek bölümleri (Beden Eğitimi, Müzik,Resim ve Lisan bölümleri) dışındaki bölümler için bir ikinci sınavın yapılması kararıyla, faşist diktatörlük kendi koyduğu kanunları, yönetmelikleri dahi çiğnemektedir. Nitekim geçen yıl da aynı uygulamalar olmuş ve danıştaya açılan davalar üzerine bu sınavlar, yönetmeliğe aykırı bulunarak iptal edilmişti. Fakat, danıştay kararlarına da uyulmamış, ve eğitim enstitülerinde faşist işgaller,öğrenci pozundaki bir avuç katil aracılığıyla sürdürülmüştü.

Faşist diktatörlük, bu sene aynı uygulamaları, geçen yılkı tecrübelerinden de dersler çıkartarak, daha ustaca devam ettirmektedir. Yine "önkayıt" ve arkasından "ikinci bir sınav" kararıyla kalmadılar. Diğer fakülte ve yüksek okullara girememiş ne kadar faşist katil varsa, eğitim enstitülerini onlar için bir "garanti kapısı" haline getirmek için bakanlık puanları düşürdü. Ani bir kararla sınav tarihleri de öne alındı. MHP, ülkü ocakları vb. gibi faşist saldırı ve cinayet şebekesi örgütlere üye olmayan,buralardan kart getirmeyen öğrenciler eğitim enstitüsü kapılarında tartaklanıyor, dövülüyor,kurşunlanıyorlar.Bırakalım öğretmen kılığına girmiş faşistlerin yapacağı "sınav"larda başarılı olmayı (çünkü geçen yıl yapılan sınavların nasıl olduğu,bu sınavlarda neler sorulduğu yeterince bilinmektedir.), bugün devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler bu okullara ön kayıt bile yaptırmamaktadırlar.Eğitim enstitülerini birer saldırı üssü haline getiren faşistler, kendilerinin dışındakilerin bu okullara kayıt yaptırabilmesini her yola başvurarak engellemektedirler.

"Tarafsız" olarak lanse edilmeye çalışılan, faşist diktatörlüğün İçişleri Bakanı Korkut Özal'ın basbas bağırdığı "Güvenlik önlemleri" ise, işte bunlardır. Faşist canilerin, eğitim enstitülerini birer üs olarak kullanmaları "güvenlik altına" alınmaktadır.

EĞİTİM ENSTİTÜLERİ NEDEN ÇOK ÖNEMLİDİR

Eğitim enstitüleri, öğretmen yetiştiren okulların başında geldiğinden ve buralardan mezun olacaklar, halkımızın çocuklarına eğitim ve öğrenim vermek üzere direkt halk kitlelerinin içine gideceklerinden, son derece önemli öğrenim kurumlarıdırlar. Günümüzde ise bu okullara yalnız Ülkü Ocakları ve MHP gibi saldırı ve cinayet şebekelerine bağlı, faşist caniler alınmaktadır. Ve yarın bu faşist katiller mezun olacak, öğretmen kılığına bürünecek, kan damlayan elleriyle tebeşir tutacak, genç, körpe dimağları, ortaokul, lise sıralarında, kendi iğrenç emelleri için zehirlemeye çalışacaklardır. Bu sömürü ve zulüm düzeninin devam etmesi için, genç dimağları afyonlaya-

İTÜLERİ FAŞİSTLERE ÜS OLMAYACAKTIR

ması okullardaki devrimci korktuğuna işarettir !

palı tutulmaktadır. Okulumuz öğrencilerinin büyük bir çoğunluğu yatılı okumaktaydı. Çünkü hepimiz yoksul halk çocuklarıyız. Ancak yatılı okuyabiliyorduk, okulumuz kapatıldıktan sonra, maddi olanaksızlıklar yüzünden başka okullara gidemedik ve gidemeyeceğiz de. Biz okulumuzun durumunu, niçin kapatıldığını elimizden geldiğince en geniş şekilde anlatmaya çalışacağız.

Okulumuz 1962-1963 yıllarından beri faaliyet göstermekteydi. Doğudaki tüm okullar ve "yatılı bölge okulları" gibi bu okulun da kuruluş amacı, sözde yöre halkını "medenileştirme" adı altında Kürt ulusundan ve diğer azınlık milliyetlerden çocukları zorla Türkleştirmek, asimile etmek ve milli uyanışlarını engellemek içindir. Türk hakim sınıfları baştan beri genç dimağlara Türk şovenizmini, gerici, faşist ideolojisi aşılıyarak, onları kendilerine birer hizmetçi olarak yetiştirme çabasındaydılar. İşte okulları, "yatılı bölge okulları" nı onlar bu amaç için açıyorlardı.. Ama onlar bu okullardan istediklerini alamadıkları andan itibaren bu okulları tabiki kapatmak isteyeceklerdir.

Diğer okullar gibi okulumuz üzerinde de kuruluşundan beri faşist baskılar ve oyunlar eksik olmadı. Hakim sınıflar okulu kontrolları altında tutmak için, sürekli çaba sarfediyorlardı. Hakim sınıfların bu çabalarını ve bugüne nasıl gelindiğini üç nokta altında toplayabiliriz:

1-Okulun kuruluşu ile birlikte başka illerden getirilen öğrencilerle yerli öğrenciler arasında alevi-sünni ayrılığını körüklediler. Bununla okul kitlesini biribirine düşürerek okulda rahatça kontrol sağlamak istiyorlardı. Uzun bir süre bu taktiklerinde belli oranlarda başarılı oldular. Disiplin adına okulun öğrenci kitlesi alabildiğine sindiriliyordu. 12 Mart döneminde yurtsever, devrimci, demokrat öğrenciler üzerinde alabildiğine baskılar yoğunlaştırıldı. Tutuklamalar, okuldan atmalar, sürgünler, dayak, işkence o günlerin baskı örnekleriydi. Okuldaki uygulayıcılar arasında azılı halk düşmanı, faşist diktatörlüğe hizmette "başarılı" adam Fehmi Altınbilek 'te vardı. Öğretmenlik adına okulda faşist terör estiriyordu. Faşistlerin tertibi sonucu 1974 yılında okulda olay çıktı. Faşistlerle devrimciler arasında çıkan olay, bütün faşist güçlerin müdahalesi , halkın da müdahalesini doğurdu ve olay büyüdü. Okul kapatıldı. Faşistler artık bu okulda barınamayacaklarını anladıklarından okulu terkettiler. O günden sonra okul devrimci mücadelede bir mevzi haline geldi. "Faşistler Okula Giremez" şiarı okul kitlesine ve çevredeki kitleye maledildi.

2-MC hükümetinin kurulmasıyla faşistler tekrar okulu ele geçirmek için çeşitli oyunlara giriştiler. Okulda tekrar olay çıktı, üç arkadaşımız yaralandı. Okul kitlesinin tepkisi üzerine bir avuç faşist "komando birliği" ne sığınmak zorunda kaldı. Bölgedeki devrimci kabarışın da etkisiyle okul kitlesi, günden güne mücadele etmenin gerekliliğini daha iyi kavrıyordu.

3-Artık bütün faşist saldırılar okul iktelesi tarafından püskürtülüyordu. Bu sefer faşistler "kaleyi içten kuşatma"yı denediler. "Devrimcilik" maskesi altına gizlenen faşistler amaçlarını gerçekleştirmek için çalışıyorlardı. Taktikleri: Öğrenciler arasında düşmanlık yaratmak, öğrencilerle öğretmenler arasında suni çelişkiler yaratmak ve devrimci öğrenciler, okulun durumu hakkında polise bilgi vermeye çalışmak. "Kaleyi içten kuşatma"çabaları böylece özetlenebilir. Okul kitlesinin mücadelesiyle gizli faşistler de fazla dayanamadılar. Ve bu arada okula sık sık polis baskınları da yapılmaktaydı. Sonuçta tüm saldırılar püskürtülerek okul devrimcilerin kalesi haline getirildi. Artık faşist diktatörlük için tek çare(!) kalmıştı; okulu kapatmak. Ve çeşitli bahanelerle okulumuzu 1977 Nisanında kapattılar.

Özetleyecek olursak; okulun kapatılmasındaki esas etken, okulun faşist diktatörlüğün kontrolundan çıkması ve okuldaki devrimci mücadeleye hakim sınıfların tahammül edememesidir. Okulu kapatmak için ileri sürdükleri şeyler sadece birer bahanedirler.

ULUSLARIN VE DİLLERİN TAM HAK EŞİTLİĞİNİN AYAKLAR ALTINA ALINMASI SUÇLARIN EN BÜYÜĞÜDÜR

Bizler, faşist diktatörlüğe karşı mücadele eden halkımızla omuz omuza mücadele edeceğiz ve faşist diktatörlüğün okulumuzdaki her türlü oyununa ve baskısına da karşı koyacağız. Bunu herkes böyle bilmeli. Okulun faşistlerin denetimi altına girmesine asla müsaade etmeyeceğiz. Onların ileri sürdükleri bahanelere gelince; halkımıza ve onun bir parçası olan gençliğe baskı ve terör uygulayan, sömüren bu zulüm düzenine karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz, bu haklı bir mücadeledir. Hakim sınıfların devletine karşı olduğumuz ve işçilerin, köylülerin kısacası halkın Devrimci Demokratik iktidarını istediğimiz için suçlanıyorsak,biz bundan gurur duyuyoruz. Ama bizce, Kürt çocuklarına ana dillerinin yasaklanması, zorla Türkleştirilmeleri, asimile edilmeleri, ulusların ve dillerin tam hak eşitliğinin ayaklar altına alınması ise suçların en büyüğüdür.. Bunun hesabını halkımız ergeç soracaktır. Okulumuzun kapatılmasındaki esas etkenlerden biri de Kürt gençliğinde gelişen ulusal bilincin onları telaşa düşürmesidir. Çünkü Kürt gençliği sınıfsal bilinç ve onun yanında ulusal bilinçle kendisini eğiterek, Türk şovenizmini, gerici,faşist, ideolojiyi reddetmektedir.

KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ ASİMİLASYONA SON VERMEK GERÇEK KURTULUŞUMUZDAN AYRI DÜŞÜNÜLEMEZ

Yukarıda anlatmaya çalıştıklarımız okulun kapatılmasında esas etkeni teşkil etmektedirler. Esas etkenlerin yukarıdakiler olmasına rağmen kendilerine "Ulusal Kurtuluşçu" diyen birtakım başıbozuk unsurların da tavırları okulun kapatılmasında tali rol oynadı. Bu, okul kitlesinin devrimci mücadelesine darbe vurmaktadır. Bu unsurların anlayışına göre "Kürdistan'da okullar asimile yuvalarıdır. Bu yüzden kapatılmalıdır. Okumak gereksizdir" Elbetteki okullar asimile politisanın birer unsurlarıdırlar. Elbetki hakim sınıflar geniş gençlik yığınlarının potansiyelini eritmek, onları gerici,faşist ideolojiyi aşılamak için bu okullara toplamak isteyeceklerdir. Devrimcilere bu alanlara çekilen öğrenci yığınları içinde çalışmak, onları örgütleyerek gerici, faşist ideolojiye, asimilasyona karşı mücadeleye kazanmak görevi düşmektedir. Bu alanlar.. asimilasyona, sömürüye ve baskıya karşı mücadelenin verildiği mevziler yapılmalıdırlar.Ama devrimciler hiç bir zaman "faşistlerin etkinliğinden kurtardığımız okulları kapatalım" şeklinde sakat, sakat olduğu kadar da zararlı olan bir düşünceyi savunmazlar. Böyle bir düşünceye sarılanların gideceği yer bataklıktır. Çünkü bu düşünce sahiplerine göre, hakim sınıfların ekonomik, politik egemenliğine son vermeden, onların eğitim sistemine son vererek bunu yerine halkın yararına bir eğitim sistemi getirmek mümkündür.

İşte bu sakat düşüncenin bir sonucudur ki, okul döneminde yurtsever, devrimci öğrencilere sürekli saldırılarda bulundular. Hatta bunda o kadar ileri gittiler ki, yurtsever, devrimci öğrencileri karşı-devrimci(!)gösterek -ki her halde kör olduklarından karşı-devrimcileri görmemektedirler- bunlara karşı silahlı mücadelenin gündemde olduğunu savundular ve hala da bunda israr etmektedirler. Bu özellikle gençlik içinde düşmanca tavırların gelişmesine yol açtı. Herkes bunun nasıl bir "Ulusal Kurtuluşçuluk" olduğunu açık bir şekilde görmektedir.

Devrimcilerin elinde, mücadele için bir mevzi haline getirilmiş okulları kapatmak için hakim sınıflar her gün yeni yeni oyunlar tezgahlamaktadırlar. Kendilerine "Ulusal Kurtuluşçu" diyenler de bunu alkışlamakta ve yeni oyunlar için de yardımcı olmaktadırlar. Nitekim lise pansiyonunun, öğretmen okulunun, Vakıflar Yurdu'nun hakim sınıflarca niçin kapatıldıklarına -ki onların anlayışına göre asimilasyonun önlenmesi için buralar kapatılmıştır- hiç yanaşmamaktadırlar. Çünkü onlar için düşman; yurtseverlerdir, devrimcilerdir. Eğer gerçek ulusal kurtuluşçular olmak istiyorlarsa izledikleri bu yolu terkederek halkımızın yanında yer almalılar.

Ama gerçek şu: Ülkemizdeki devlet bütün kurumlarıyla yerle bir edilmeden, yerine Devrimci Demokratik Halk İktidarı kurulmadan , bu eğitim sistemine son vererek yerine halk için bir eğitim sistemi getirmek mümkün değildir.Yani bu mesele bir devrim meselesidir. Bunun dışında çözüm önerenler gerçek ulusal kurtuluşçular değil, burjuvalardır. Burjuvazinin düşüncesine köle olmuş insanlardır. Bizler, Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferi için elimizdeki okulları ve faşist diktatörlüğün kontrolundaki okulları da ele geçirerek, onlara karşı birer mevzi olarak kullanmaya kararlıyız.

Bizler, öğretmen okulunun tüm öğrencileri olarak okulun kapatılmasına karşı birleşerek, okulu açtırmak için mücadele etmeliyiz. Bu mücadele haklı bir mücadeledir. Şimdiye kadar planlı ve sistemli bir mücadele yürütülmedi. Ancak faşist diktatörlüğün maşaları şimdiden tedirginlik içindedirler. Valiye, okulun açılması için başvurduğumuz zaman, "okulu bakanlık kapatmıştır" demektedir. Bakanlık ise okulun valilikçe kapatıldığını ve "vali tarafından -okulda eğitim yapılabilir- diye yazı gelirse okulun açılacağını" ileri sürmektedir. Tam bu noktada vali:"Yazıyı yolladık",ve bakanlık:"gelmedi"demektedir.Böylelikle durumu halledeceklerini sanıyorlar.Ama biz okulun açılmasını onlardan beklemeyeceğiz.Çünkü biliyoruz ki okulumuz vali,okul müdürü,milli eğitim bakanlığı ve öğretmen okulları genel müdürü Ayvaz Gökdemir tarafından kapatıldı.Bu oyunu onlar tezgahladı.Buna karşı,her gün "halk iktidarı" edebiyatını yapan CHP'liler ne düşünmektedirler.Çocuklarını özel kolejlerde okutan bu sahte"halk liderleri"nin bu mesele karşısında düşündükleri koskoca bir hiçtir.

Ama biz öğretmen okulu öğrencileri olarak şunun bilincindeyiz:Okulu ne faşist diktatörlük kendi rızasıyla ne de CHP reformistleri açabilirler.Okulu ancak öğrenciler,veliler kısacası Dersim halkının gücü açabilir.Okulumuzun tüm öğrencilerini,okulun açılması için mücadeleye çağırıyoruz.

TUNCELİ ÖĞRETMEN OKULU AÇILMALIDIR!

ŞOVENİST,GERİCİ,FAŞİST EĞİTİME SON!

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ,CAN GÜVENLİĞİ!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

...encileri faşist işgalleri gücüyle kıracaktır!

nın ve onların ağababaları emperyalistlerin uşakları yapmaya çalışacaklardır.

Hiç bir devrimci, yurtsever,demokrat, ana, baba bu duruma razı olamaz.Çocuklarını öğretmen kılığına bürünmüş böyle katillere teslim edemez.

İşte bunun için eğitim enstitüleri yurtsever, devrimci halkımız açısından çok önemlidir. Eğitim enstitülerindeki uygulamalar, oraların birer saldırı ve cinayet üssü haline getirilmesi,devrimci, yurtsever, demokrat öğrencilerin alınmaması, işte bunun için bütün halkımızı yakından ilgilendirmektedir. sorun, bütün halkımızın titizlikle üzerine eğilmesi gereken bir sorundur.

Bütün yurtseverler, demokratlar, devrimciler ve tüm demokratik kuruluşlar bu meseleye karşı sessiz kalmamalı, meselenin üzerine gitmeli, eğitim enstitülerinideki devrimci, yurtsever öğrencilere yardımcı olmalıdırlar.

FAŞİST İŞGALLERİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ KIRACAKTIR

Eğitim enstitülerindeki bu duruma rağmen, bugün devrimci, yurtsever saflarda bir sessizlik ve hareketsizlik hakim dudumdadır. Eğitim enstitülerindeki geniş gençlik yığınları faşist diktatörlüğe ve bizzat kendi üzerlerinde çok açık ve somut olarak var olan baskı ve teröre karşı mücadele potansiyeliyle dolu olmalarına rağmen, mücadelenin örgütlenmeyişi, gerekli işlerin yapılmayışı,örgütsüzlükten ve dağınıklıktan ileri gelmektedir.

Kaybedilen her saniye devrimcilerin, yurtseverlerin aleyhinedir. Bu durumun böyle gitmemesi için başta proleter devrimci gençler olmak üzere, tüm devrimci, yurtsever gençler sorumluluklarının bilincini kavramalı ve sorunun üzerine gitmelidirler.

Eğitim enstitülerinde, faşist işgalleri kıracak "ilahi kurtarıcılar"beklenmemelidir. Somut gerçekler, geçen dönemde, reformizmin pembe dünyasının hayallerine kapılanları uyandırmalıdır. "CHP gelecek,faşist işgaller kalkacak""can güvenliği, öğrenim özgürlüğü sağlanacak"hayalleri mücadeleyi zayıflatmak ve ertelemekten başka bir şeye yaramamıştır.Hayat proleter devrimcilerin söylediklerini doğrulamıştır. Bugün eğitim enstitülerindeki tüm devrimci, yurtsever ve demokratların sarılması gereken şiar şu olmalıdır: Can güvenliği, öğrenim özgürlüğünü sağlayacak olan, bu mücadelenin bir parçası olarak, faşist işgalleri kıracak olan, öğrenci gençliğin kendi örgütlü gücü olacaktır. Diğer gençlik kesimlerinin ve halkın desteğini almak, bunu sürekli bir dayanışmaya dönüştürmek de ancak örgütlü bir yapıyla gerçekleştirilebilir.

Hareketsizliği hareketliliğe dönüştürmek, örgütsüzlüğü örgütlülüğe dönüştürmekle, bu konuda militanca bir mücadeleye girmekle, az konuşup çok çalışmakla, kitlelerle birleşme gerçeğini pratik olarak gerçekleştirmekle, revizyonizmin ve reformizmin yaydığı " eğitim enstitüleri artık elden gitti" şeklindeki yılgınlık ve teslimiyet eğilimlerini yerle bir ederek mücadeleyi hızlandırmakla olacaktır.

Halk gençliğinin kurtuluşu, Ulusa[l] ... zaferi ile gerçe[...]

Bugün gençlik, gençliğin mücadelesi ve örgütlenmesi konularında doğru, devrimci bir çizgiye sahip bulunmaktayız. Bu çizgiyi hayata geçirmek yolunda süratle ve tutarlı adımlar atmak zorunda olduğumuz şu günlerde, esas olarak proleter devrimci siyasetleri kavrayarak, bu doğrultuda kitlelere önderlik görevlerini yerine getirecek olan kadrolara büyük sorumluluklar düşmekte, bu konuda proleter devrimci gençler önemli görevlerle karşı karşıya bulunmaktadırlar.

İçinde bulunduğumuz şartlarda, geniş gençlik yığınlarının işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüne karşı gelişmekte, yaygınlaşmakta olan mücadelesi içerisinde, en geniş gençlik yığınlarıyla kalıcı ve canlı bağlar kurabilen, onların devrimci mücadelesini örgütleyebilen, bilinçlerini aydınlatan, sevgilerini ve güvenlerini kazanarak, önderlik görevlerini yerine getirebilen militan kadrolara ihtiyaç vardır. Güçlüklerden yılmayan sabırla ve azimle çalışan, gevezeliği, palavracılığı, basmakalıpçılığı, doğmatikliği reddederek, yığınlarla birleşen, kaynaşan, kavratıcı, yaratıcı ve mücadeleci olan önderlere ihtiyaç vardır.

Halk gençliğinin devrimci mücadelesine önderlik edecek olan devrimci kadroların, yığınlarla olan bağları, açıktır ki, siyasi, organik bağlar olmak durumundadır. Siyasi mücadelede bilinç unsurunun önemini kavrayamamak, kitlelere olan doğal önderlikleri siyasi bağlarla pekiştirememek, önderliğin sağlam, kalıcı bir önderlik olmasını engelleyecektir. Yığınların kendi öz mücadeleleri ve somut yaşantıları içerisinde karşılaştıkları deneylerinden edindikleri, sistemsiz, dağınık bir durumda olan ama diğer yandan devrimci bir öze sahip olan fikirler, ancak kitlelerle organik ve siyasi, sistemli bağları olan bir önderlik tarafından toparlanıp, sistemli, planlı fikirler haline getirilerek tekrar kitlelere ulaştırılabilinir. Aksi bir durum, kitlelerin bilinçsiz ve kendiliğindenci durumunun devamına ve dolayısiyle hem faşist diktatörlüğün saldırı ve demagojilerine açık ve zayıf olunmasına ve hem de mücadeleyi devrim hedefinden saptırmak isteyen her türden burjuva akımın revizyonizmin, reformizmin, oportünizmin rahatlıkla at oynatacağı, mücadeleyi hedefinden saptıracağı bir ortamın doğmasına olanak sağlayacaktır.

O halde, bu durumun önüne geçmek ve kitlelerin devrimci mücadelesini doğru temellerde, hedefe doğru ilerletmek, geliştirmek için neler yapılmalıdır? "Kitlelerle yeterli bağlar kuramamak", "kitlelerin mücadelesini sağlam ve kalıcı bir önderlik, proleter devrimci bir önderlik altında toparlayamamak" gibi zaaflardan, eksikliklerden hızla arınmak için çalışma tarzı ve mücadele yöntemleri neler olmalıdır?

SİYASİ MÜCADELE BÜTÜN ÇALIŞMALARIN CAN DAMARIDIR.

Kavranması gereken ilk şey, kitle mücadelelerinde, farklı muhtevalara sahip farklı eylemlerin varlığı, bunlar arasındaki ilişkiler ve bu mücadelelere yaklaşışta diyalektik materyalist bir bakış açısına, bütünlüklü bir dünya görüşüne sahip olunması zorunluluğudur.

Siyasi mücadele, iktidar uğruna verilen mücadeledir. Ulusal Demokratik Halk Devrimi aşamasında, Devrimci İşçi-Köylü İktidarı uğruna verilecek olan mücadele, sosyalist devrimin bir parçasıdır. Devrimci İşçi-Köylü İktidarı da proletarya diktatörlüğünün özgül bir biçimidir. Bütün bunlar bize, demokratik devrimin görevlerini yerine getirirken, sosyalist bakış açımızın olması, kesintisiz bir şekilde sosyalizme geçişi hedef aldığımız için bakış açımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi ile sınırlı kalmaması gerektiğini, kısacası materyalist dünya görüşü ile donanmış, Marksist-Leninist ideolojiyi hayata geçirmemizin gerekli olduğunu ifade etmektedir. Devrimci mücadelede görevlerimizi yerine getirirken, Marksizm-Leninizmin yüce ideolojisi elimizde güçlü bir silah olarak bulunmaktadır. Yığınların mücadelesinin başarıya ulaşabilmesi için, kitleleri örgütleyerek ve onları mücadeleye seferber ederek, doğru yolda zafere doğru ilerleyebilmek için her türlü burjuva dünya görüşünden arınmak, Marksizm-Leninizmin ideolojisiyle, proletaryanın bütünlüklü dünya görüşü ile donanmak gerekmektedir. Revizyonizmden, oportünizmden, reformizmden arınmamış bir ideojik çizgi, siyasi mücadelede bizi doğru hedeflere değil, yanlış yerlere götürecek, pasifizme, maceracılığa, kitle kuyrukçuluğuna, teslimiyet ve uzlaşma tavırlarının gelişmesine götürecektir. O halde, kitlelerle bağları pekiştirebilmek, canlı, kalıcı, sağlam bağlar haline getirebilmek, kitleleri devrimci mücadeleye örgütlü bir şekilde seferber edebilmek ve devrim yolunda başarılı adımlar atarak zafere doğru ilerleyebilmek için her şeyden önce doğru, devrimci bir ideolojik ve siyasi çizgiye, devrimci proletaryanın ideolojik ve siyasi çizgisine sahip olmak gerekmektedir.

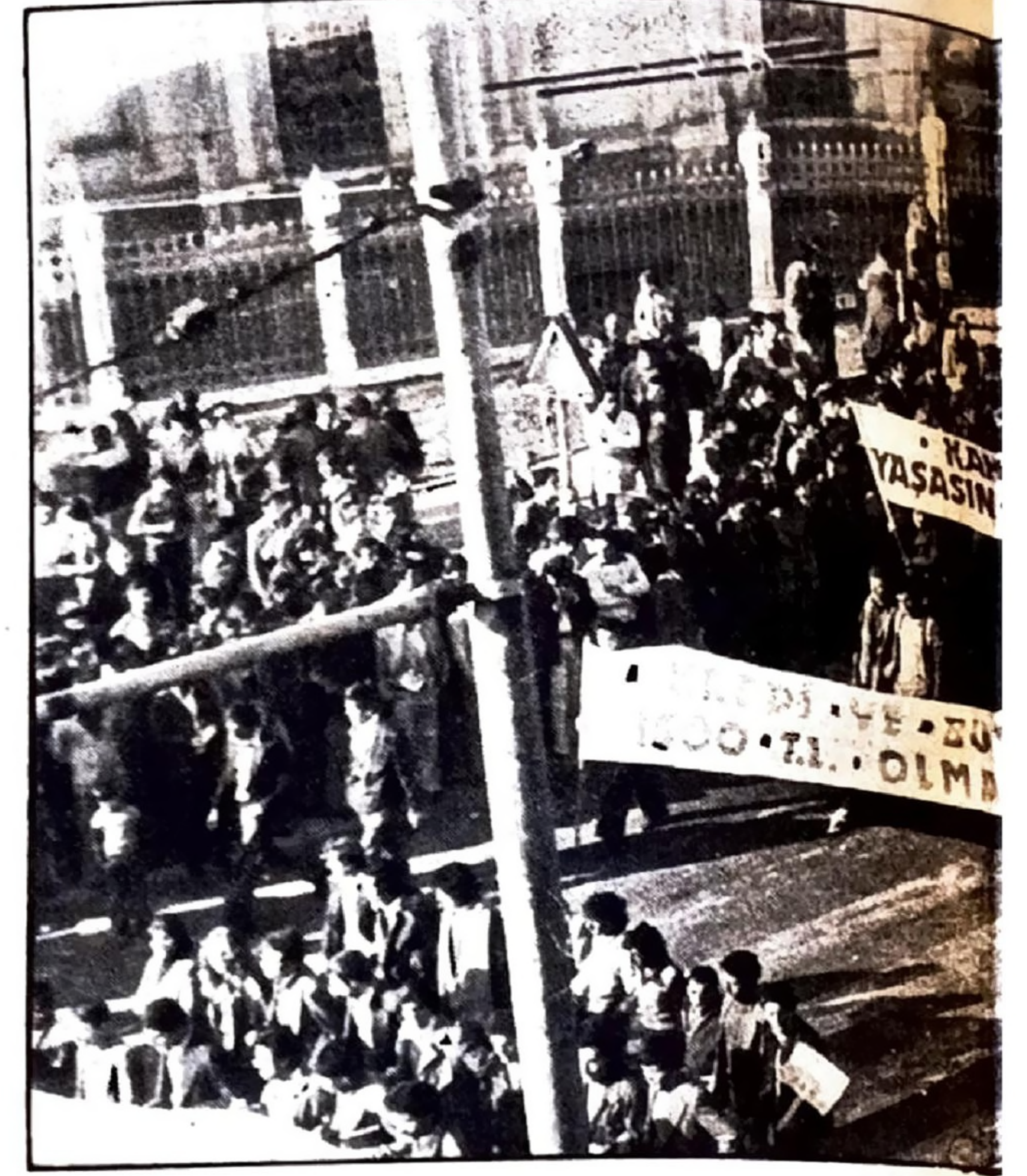
Diğer taraftan yığınların önderlerinin, doğru devrimci bir ideolojik ve siyasi çizgiye sahip olmaları, tek başına yeterli değildir. Bu doğru, devrimci ideolojik ve siyasi çizgi, bizzat kitleler tarafından da kavranmalıdır. İşte ancak o zaman devrimci teori, kafalarda yer alan bir düşünce olmaktan çıkar, maddi bir güç haline gelir. Kitlelerin devrimci mücadelesinde, onların yollarını aydınlatır, hedeflerini gösterir.

Bugün kitleler kendi taleplerinin elde edilmesi için, sorunun çözümünü kavramış, bilinçli bir duruma gelmiş değillerdir. Bu konuda mutlaka ki geçtiğimiz yıllarda çok önemli adımlar atılmıştır ve halen de atılmaktadır, fakat daha aşılacak birçok engel, yerine getirilecek bir çok görev vardır. Mücadelenin başarıya ulaşabilmesi için doğru, devrimci ideolojik ve siyasi çizgi kitlelere kavratılmalı ve kitlelerin sorunlara bu perspektifle bakabilmeleri sağlanmalıdır.

Bu konuda, bugün geniş öğrenci gençlik yığınları içerisinde özellikle yaygınlaşmış olan "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" talebini ele aldığımızda, açıkça görülmektedir ki, bu slogan henüz geniş yığınlar tarafından ve hatta bazı devrimciler tarafından da tam olarak kavranamamıştır. Çoğu kez bu talep "okula gidip ders yapmak" seviyesine indirgenebilmektedir. Sorun bu şekilde anlaşıldığı müddetçe reformist bir karakterde olmakta ve bir noktada faşist diktatörlüğün istekleriyle de uyuşmaktadır. Bugün faşist diktatörlük de kendi okullarında ve kendi eğitim sistemi ile öğrenimin "kazasız belasız" sürdürülmesi için can atmaktadır. Hakim sınıfların sözcüleri de "öğrenim özgürlüğü"nü dillerinden düşürmemektedirler. Onların anladıkları "öğrenim özgürlüğü" emekçi halk çocuklarına verilen feodal, faşist eğitim ve bu eğitimin "düzenli" sürmesidir.

Bugün birçok okulda faşist diktatörlüğün resmî güçleri, jandarmalar, polisler, MİT ajanları, işkenceciler, okul koridorlarını ve hatta sınıfları doldurmaktadırlar. Sınıflarda ders yapılırken, öğrencilerin arasına diziler halinde polisler oturtulmakta, böylece "olay çıkması önlenmekte", "öğrenimin devamı sağlanmakta", "öğrenim özgürlüğü" sağlanmaktadır. Bir avuç faşist milisin, geçen yıllarda, öğrenim kurumlarında gerçekleştirilen işgallerin öğrenci gençlik yığınlarının mücadeleleri sonucu geriletilmeye başlaması, faşist diktatörlüğü bu konuda da yeni tedbirler almaya sevketmiştir. Bugün okullarda, bir avuç MHP'li, Ülkü Ocaklı faşist milisle birlikte, bizzat jandarma ve polis de, buralardaki faşist işgallerin fiili unsurları durumundadırlar. Okullar, sınıflar, polisler, jandarmalarla doluyken, öğrenim kurumlarının polis ve jandarma karakollarından hiçbir farkı kalmamışken, sırf öğrenciler derse giriyorlar diye, faşist işgallerin kırıldığı düşüncesi yanlıştır. Fakat bu düşünce bugün vardır ve hatta bu konuda bazı "devrimci" yayın organlarında "faşist işgali kırdık" diye manşetler bile atılmaktadır. Son ve yeni bir örnek olarak ODTÜ'de okulun açılmasına rağmen, ODTÜ şimdiye kadar görülmemiş bir şekilde jandarma ve polisle doldurulmuştur. Faşist diktatörlüğün ODTÜ'deki idari kademelere sızmış olan ve işçi kılığında buraya girmiş olan sivil güçleri, şimdi ODTÜ'de faşist diktatörlüğün resmî güçleriyle korunmaktadırlar. Kısacası, okulun açılmasına rağmen, ODTÜ'deki faşist işgal hâlâ devam etmektedir.

Reformistler, oportünistler ve revizyonistler, sürekli olarak sadece MHP'li, Ülkü Ocaklı faşist milislerin uygulamalarını, saldırılarını, faşizmin saldırıları olarak göstermeye çalışmakta, polisi, jandarmayı ise, "tarafsız devlet" in, "tarafsız güvenlik kuvvetleri" olarak lanse etmeye gayret sarfetmektedirler. Oysa bunlar, faşist diktatörlüğün birbirini tamamlayan, birbirine yardımcı olan unsurları, güçleridirler. Bugün her türden reformistin, revizyonistin ve oportünistin "öğrenim özgürlüğü, can güvenliği" anlayışı da bir hayalden, pembe dünya görüşlerinden başka bir şey değildir.

Öğrenim özgürlüğü can güvenliği talebi, devrim mücadelesine bağlı olarak ele alınıp çözüme ulaştırılabilecek bir meseledir. Gerçek öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği, ancak ve ancak Ulusal Demokratik Halk Devriminin zaferi ile sağlanacaktır.

Siyasi mücadele devrimi hedefleyen ve bütün çalışmaların bu mücadeleye tabî olduğu bir iktidar mücadelesidir. Bu mücadelenin doğru bir şekilde verilebilmesi için ilk temel şart olan materyalist bakış açısı ile, iktidarın teşhiri her zaman ve her şart altında yerine getirilmelidir. Düzenin, devrimin propagandası ile birlikte ele alınacak, teşhiri reformizme ve pasifizme, uzlaşmacılığa karşı en etkili ve biricik yöntemdir. Kitlelerin somut taleplerinin ve gündelik çıkarlarının gerçekleşmesi için mücadele verirken, bu taleplerin gerçek çözümlerinin devrimle olacağını göstermeliyiz. Faşist diktatörlüğün baskı ve terörünün, hakim sınıfların sömürüsünün, halkın tüm sınıf ve tabakaları arasında teşhirini yapmak, her somut durumdan yararlanarak bu baskı, zulüm ve sömürüleri gözler önüne sermek gerekir. Bütün bu teşhir faaliyetleri devrimin propagandası ile birlikte ele alınmalı, gerçekleştirilmelidir. Aksi takdirde reformizmin güçlenmesine ve halk kitlelerini peşine takmasına elveren şartlar ortadan kaldırılmamış olur.

Devrimin propagandası da soyut bir olgu değildir. Bu görev bilfiil mücadele edilerek, kitlelerin devrimci mücadelesi geliştirilerek yerine getirilebilir. Bu mücadeleler içerisinde deneylerden geçen, önemli siyasi tecrübeler edinen yığınlara, bu kendi öz deneyleri de örneklenerek, devrimin propagandası yapılmalıdır.

Gençliğin kitlevi mücadelesine de bu açıdan bakmak gerekmektedir. Halk gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist siyasi mücadelesi, faşist diktatörlüğün sömürü ve baskısına karşı tüm halkın mücadelesi ile birleştirilmelidir. Bu durum kısmî demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılmasını da kolaylaştıracaktır. Geniş gençlik yığınlarına siyasi bilinç verme çalışmaları, bütün bu doğrultuda ele alınmalı ve kitlelerle kurulacak siyasi bağların, onlara doğru önderlik edebilmenin temel şartlarından biri olduğu unutulmamalıdır.

sal Demokratik Halk Devriminin
rçekleşecektir

HALK GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİ PRATİK İÇERİSİNDE ZENGİNLEŞECEK, GELİŞECEK VE MARKSİZM - LENİNİZMİN IŞIKLI YOLUNDA ZAFERE ULAŞACAKTIR!.

Halk gençliğinin devrimdeki rolü ve hedefleri genel hatlarıyla belli olmasına rağmen bu konuda yine de derin araştırmalara ihtiyaç vardır. Dünya devrimci gençlik hareketinin ve ülkemizde geçmişteki gençlik mücadelelerinin deneylerinin toparlanması, sistemleştirilmesiyle bu konuda daha da ileri adımlar atmak gerekmektedir. Halk gençliğinin işçi-köylü-öğrenci gençlik olarak birlikte örgütlenmesi, anti-faşist, anti-emperyalist siyasi mücadelede ileri atılması ve bu mücadelenin siyasi programının yaratılması yolunda önemli adımlar atılmıştır ve mutlaka ki, daha da atılması gerekmektedir.

Programımız olsun, mücadeleyi sonra veririz veya önce mücadeleyi verelim, programımız olmasa da olur gibi anlayışlar, mükemmelliyetçi ve kendiliğindenci anlayışlardır. Program ve mücadeleyi birbirinden kopuk ve mekanik olarak ele alan sakat görüşlerdir.

Bugün gençliğin devrimci mücadelesinin temel sloganları teker teker ele alınmalı, kavranmalı

ve kitlelere kavratılmalıdır. Kitleleri devrim mücadelesinde seferber edebilmek için, onlara sadece sloganlarla değil, bu devrimci sloganlar da somutlaşan bir programla gitmek ve bu doğrultuda çalışmak gerekir. Yine, bir örnek olarak "demokratik eğitim" veya "halk için eğitim" sloganını ele alacak olursak: Bu sloganların, geniş gençlik yığınlarının taleplerini dile getiren güçlü birer silah olabilmesi için, onların özünün açılıp kavranılması ve kitlelere kavratılması gerekir.

Bugünkü eğitim sistemi feodal, faşist bir eğitim sistemidir. Senelerden beri gençliğin beynini yıkayan, hakim sınıfların düzenine kapıkulları yetiştirmeyi amaçlayan bir eğitim sistemidir. O halde birinci olarak yapılması gereken şey, şu andaki eğitim sisteminin niteliğini kavramak, onun faşist ve feodal niteliğini geniş yığınlara teşhir etmek ve kavratmak olmalıdır. Bu faaliyet öğrenim sırasındaki baskı metodları ve öğrenim sonrası durum birlikte ele alınıp birlikte teşhir edilerek yürütülmelidir. Faşist, feodal eğitim sisteminin, sistemli programlı bir şekilde teşhiri (ki bu konuda tüm okullarda, ilkokuldan, üniversiteye kadar, okutulan kitaplar, verilen dersler, öğrenim kurumlarındaki faşist baskı ve terör iyi birer malzemedirler) en geniş propaganda araçlarını kullanarak (bildiri, bülten, broşür, afiş, pul, toplantı, vb) yapılmalı ve bu, beraberinde, alternatifi olan halk için eğitimin propagandasını da kapsamalıdır. Demokratik eğitim sistemi, kurumları, araçları, programı ile demokratik olan ve halk için eğitimin yapıldığı bir sistemdir. Yöneticilerin öğrenciler tarafından seçildiği, teori ile üretimin birlikte uygulandığı, diyalektik yöntemlerle sorunların tartışılıp çözümlendiği, sürekli olarak eskinin yerini yeninin aldığı ve halkın ve onun gençliğinin çıkarları doğrultusunda işlevlerini yerine getiren kurumlara sahip olan bir sistemdir. Halk için eğitim, devrimin neferlerinin yetiştirileceği bir eğitimdir.

Demokratik eğitim, halk için eğitim mücadelesinde sorunun halkımız ve gençlik yığınları tarafından kavranması ve destek bulması için hayatın somut pratiği bize yol göstermelidir. İlkokullardaki "uyu uyu yat uyu" cümlelerinden, üniversitelerdeki çikolata fabrikaları projelerine, dersanelerde öldürülen devrimci, yurtsever öğrencilerden, faşist idarecilerin baskı, dayak ve küfürlerine, disiplin yönetmeliklerine kadar pek çok uygulama, eğitim sisteminin halka ne kadar yabancı olduğu, onun talep ve çıkarlarına ne kadar aykırı düştüğü ve esas olarak hakim sınıflar düzeninin iktidarlarına dayandığını, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün faşist, feodal eğitim sistemi olduğu en geniş bir biçimde propaganda edilmelidir. Sürekli olarak geliştirilen bireysel rekabet, kadercilik ve dünyaya bakıştaki metafizik yöntem faşist, feodal eğitim sisteminin temellerini oluşturmaktadır. Sistemli bir zor altında devam eden (ders geçme, barınma, beslenme, can güvenliği vb), bitiminden sonra da başka alanlarda ve değişik biçimlerde tezahür eden baskı ve sömürü ile eğitim sisteminin bugün, küçük bir azınlığa; işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına hizmet eden, halka ve gençliğe karşı kullanılan en ince baskı ve sömürü araçlarından biri olduğu apaçık ortadadır.

Halk gençliğinin demokratik eğitim mücadelesi, ülkenin demokratikleştirilmesi sorunuyla sıkı sıkıya birbirine bağlıdır ve devrim mücadelesine tabi olarak ele alınmalıdır.

Gençliğin ekonomik, akademik mücadelesininde esas olarak siyasi mücadeleye tabi olarak yürütülmesi gerekir. Ancak bu şekilde ekonomizm hastalığına düşme, kitlelerin kuyruğunda sürüklenme tehlikesinin önüne geçilebilir. Kitlelerin ekonomik, akademik talepleri doğrultusunda sürdürülecek mücadelenin önderliği de proleter devrimcilere düşmektedir. Proleter devrimci gençler ekonomik ve akademik talepleri uğruna kitlelerin mücadelesini örgütlerken, en geniş yığınları harekete geçirmeli ve bu mücadeleye de ideolojik, siyasi ve örgütsel olarak önderlik yapmalıdırlar.

Akademik mücadelede, öğrenci gençliğin sorunları ve bu sorunların çözümü için talepler, esas olarak düzenin bozukluklarından kaynaklanmaktadır. Bu taleplerin kısmî olarak birtakım reformlarla çözülebileceğini gözardı etmeden, mücadele etmek gerekir. Fakat şurası da asla unutulmamalıdır ki, bu mücadele, siyasi mücadele ile birleştirilmezse, başarısızlık kaçınılmaz olacak, ileri atılan adımlar geçici olacak, kalıcı başarılar elde edilemeyecektir.

Yine bir örnek olarak, öğrenci gençliğin barınma sorununu ele aldığımızda; kalacak yer bulamayan öğrenci kitleleri, açıktır ki, faşist diktatörlüğün konut sorunundaki sömürüsünün hedefi durumundadırlar. Ev kiralarının alabildiğine pahalı olması ve öğrencilere kolay kolay ev verilmemesi, yurtların yetersiz ve bir yandan da faşist diktatörlüğün saldırılarına yoğun bir şekilde hedef olması, vb, bu sorununda nihai çözümünün devrimle olacağını göstermektedir. O halde, yapılması gereken şey, faşist diktatörlüğün bu baskılarını, tüm diğer uygulamaları ile birlikte teşhir etmek ve halkın demokratik iktidarı altında konut sorununun ortadan kalkacağını, herkesin bir barınağa sahip olacağını göstererek devrimin propagandasını yapmaktır. Bu arada bu hedefe tabi olarak yurtları, okulları vb. birer demokratik mevzi olarak, faşist diktatörlüğe karşı kullanmak üzere ele geçirmeye çalışmak da gerekir. Çünkü sık bir şekilde rastlanan bir durumda okul ve yurtların faşist diktatörlük tarafından kapatılmasıdır. Faşist diktatörlük, faşist baskı ve terörünün sonuçsuz kaldığı yerlerde bu uygulamaya gitmektedir. Veyahut da gerek sivil ve gerekse resmî güçleri ile bilfiil devrimcilerin okullarda bulunmasını engellemektedir. Bu, sürekli tutuklamalar, disiplin cezaları veya silahlı güçleriyle yerine getirilmektedir. Böyle durumlarda, okulların, yurtların, vb. anti-faşist gençlik güçlerinin birarada bulunduğu yerler olduğunu ve kitlelerin siyasi mücadeledeki fonksiyonlarını unutmadan, bu kurumların açılması mücadelesini de yükseltmek gerekmektedir.

Bütün bu mücadelelerde temel dayanak kitlelerdir. Mücadeleyi başarılı kılacak, zafere götürecek olan kitlelerin kendi öz güçleridir.

Proleter devrimci gençler ise, geniş gençlik yığınlarına, düzenin teşhirini yapabildikçe, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının halkın tüm sınıf ve tabakaları üzerindeki sömürüsünü, faşist diktatörlüğün baskı ve zulmünü gözler önüne serdikçe, kitlelerin taleplerinin

neler olduğunu ve gerçek çözümleri gösterdikçe, devrimin propagandasını sistemli bir şekilde yaptıkça, kitlelerle siyasi, organik bağlar geliştirecek, onlara önderlik etme görevlerini başarıyla yerine getireceklerdir.

Geniş gençlik yığınlarını somut taleplerinden kalkarak, siyasi mücadele platformuna çekmek, faşist diktatörlüğe karşı en geniş gençlik yığınlarını birleştirmek de siyasi iktidarın her zaman, her yerde teşhiri ve devrimin propagandası ile olacaktır.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ

Proleter devrimci gençlik saflarındaki tekkeci,dar grupcu anlayışları yıkalım

İçinde bulunduğumuz dönemde proleter devrimci saflarda her konuda olduğu gibi gençlik,gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesi konusunda da birtakım zaaf ve hatalı eğilimler varlığını korumakta, bu zaaflar ve hatalar aşılmadığından grupçu ve tekkeci anlaşılar ön plana çıkmakta ve dolayısıyla proletarya partisinin inşası ve proleter devrimcilerin birliğinin sağlanmasına da sekte vurmaktadır.

Ergani Lise-Der'in 26 Eylül günü yapılan olağan kogresinde Halkın Yolu'ndan arkadaşların takındıkları tutum proleter devrimcilerin birliğinden çok, grupçuluğa hizmet eden bir tutumdur. Bu arkadaşlar "Lise-Der'i biz kurduk, bunun kurulmasında bizim emeğimiz geçti, şimdiye kadar kirasını biz ödedik. Onun için diğer proleter devrimci siyasetler burada çoğunluk sağlasalar bile biz derneği bunlara teslim etmeyiz, yönetim kurulunu onlara kaptırmayız" gibisinden sözlerle Lise-Der'i tekkeleri olarak gördükleri ni kanıtladılar.

Divan başkanı ve divan üyelerinin,üyeler tarafından seçilmesi gerekirken Halkın Yolu' ndan bir arkadaşın direktifi ile yine Halkın Yolu'ndan birini genel kurulun oyuna başvurmadan tepeden inme bir biçimde seçtirtmesi ve başkanlığa seçilen(!) kişinin de açılış konuşmasını yaparken "Biz Ergani Lise-Der, Halkın Yolu olarak" diye söze başlaması onların demokratik kitle derneği olan Lise-Der'i nasıl tekke haline getirmeye çalıştıklarını kanıtlıyordu.

Ergani Lise-Der yöneticileri gençlik, gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesi hakkında hatalı düşüncelere sahiptirler. Yapılan konuşmalarda yalnız ortaöğrenim gençliğinden söz ediliyor,onların mücadelesini de akademik, demokratik mücadele ile sınırlıyorlardı. Gençliğin örgütlenmesinde temel almamız gereken işçi-köylü gençliğin örgütlenmesi ve işçi-köylü gençlikten hiç söz edilmiyor, yalnız öğrenci gençliğin mücadelesi anlatılıyordu. Bu arkadaşlar gençlik denince yalnız öğrenci gençliği anlıyorlar. Sözde işçi-köylü-öğrenci gençlik demelerine rağmen iş onların örgütlenmesine gelince yalnız öğrenci gençliğin örgütlenmesiyle uğraşıyorlar. İşçi-köylü-öğrenci gençliğin birlikte örgütlenmesinden yana değiller. Bu yanlış ve hatalı tutumlarını eleştirmek için söz hakkı istendiğinde, derneğe üye olmayanların eleştiri yöneltme, ve konuşma hakkının olmadığını ve bunun için söz hakkını veremeyeceklerini söylediler. Söz hakkı almak için dernek genel kurulunun görüşünün alınması istenildiğinde de, genel kurula danışmadan bu isteği reddederek proleter devrimcilerin takınmaması gereken tavrı takındılar. Kaldı ki divan üyeliklerine "atadıkları" kişilerin çoğu ne Lise-Der'e üye, ne de ortaöğrenim gençliğindendi. Ama ne yazıkki grupçuluk, faydacılık bu arkadaşları, sosyal-faşistlerin, yönetimde oldukları demokratik kitle örgütlerinde proleter devrimcilere karşı takındıkları aynı tavra itmektedir. Daha önce Diçle TÖB-DER olagan kongresinde sosyal-faşistler, proleter devrimcilere karşı böyle bir tavır takındılar, biz bu arkadaşlarla birlikte bu tavrı protesto ederek kongreyi terketmiştik.

Yukarıda belirttiğimiz gibi, kendi işlerine gelince ve kendi adamları olunca ortaöğrenim gençliğinden olup olmamasına, öğrenci olup olmamasına bakmaksızın divan üyeliklerine getiriliyor ve her konuda konuşması serbest olabiliyor. Bu anlayış onların Lise-Der'i kendi yan kuruluşları olarak görmesinden kaynaklanıyor. Daha sonra eski yönetim kurulunun aklanması konusunda yapılan oylamada genel kurulda bulunanların ancak 1/3'ü, aklandı diye oy kullandığı halde yönetim kurulu aklandı gösterildi. Yeni yönetim kurulu tepeden inme bir şekilde, hiç oylama yapılmadan gene Halkın Yolu'ndan birkaç arkadaş tarafından seçilmiş oldu. Buna itiraz edildiğinde "üye olmayanlar itirazda bulunamaz" diyerek kendi tekkeci, grupçu yüzlerini açığa vurdular. Bu tavırları dernek genel kurulundakilerin tepkisine yol açtı. Halkın Yolu'ndan bir arkadaş divan başkanının takındığı tavrın yanlış olduğunu ve söz hakkının verilmesine taraftar olduğunu belirtti. Bu konuşmadan sonra daha fazla teçrit olmamak için söz hakkı vermek zorunda kaldılar.

Halkın Kurtuluşu adına yapılan konuşmada onların gençliğin örgütlenmesi konusundaki hatalı görüşleri, tekkeci ve dar grupçu anlayışları eleştirildi. Demokratik kitle örgütlerinin hiç bir hareketin yan örgütleri olamayacağını, bu tür örgütlerde çeşitli siyasi görüşte olanların (halk saflarındaki) yer alabileceğini ve demokratik kitle örgütlerinin anti-faşist, anti—emperyalist ve anti-feodal olan tüm gençliğin örgütlendiği dernekler olarak görülmesi gerektiği Lise-Der'in tüm gençliği kucaklamadığı, işçi-köylü-öğrenci gençliği yurtsever, anti - faşist kitle örgütü haline getirilmediği için mevsimlik dernek durumuna düşürüldüğü ve buna da hatalı gençlik örgütlenmesi anlayışının yol açtığı anlatıldı.

Biz bu arkadaşlara tutumlarının proleter devrimci bir tutum olmadığını, bunun, onların tekkeci, dar grupçu anlayışlarından kaynaklandığını, bu anlayışlarından vazgeçmeleri gerektiğini tekkeci anlayışı proleter-devrimci anlayışla bağdaştırmanın saçmalık olduğunu belirtiyoruz.

Anti-faşist, anti-emperyalist tüm gençliğin aktif mücadelesinin sağlanması için derneğin

Devamı sayfa 11'de

Açıklama

"Halkın Kurtuluşu yolunda Dicleli devrimci gençler"in mektuplarının son üç paragrafında yer alan, gençliğin siyasi örgütlenmesi ile mesleki örgütlenmesi arasındaki ilişkiye bakışlarında ya iyi bir anlatım kullanamamışlar, ya da meseleyi yanlış kavramışlardır. Bu açıdan Dicleli devrimci gençlerin mektubunun yine bu sayfadaki "Gençliğin siyasi ve Mesleki Örgütlenmesi Arasındaki İlişkiyi Doğru Kavrayalım" yazımızla birlikte okunmasının yararlı olacağı düşüncesindeyiz.

Gençliğin siyasi ve mesleki örgütlenmesi arasındaki ilişkiyi doğru kavrayalım

Gençliğin siyasi ve mesleki örgütlenmesi aynı şey olarak düşünülemiyeceği gibi, tamamen birbirinden bağımsız örgütlenmeler olarak da düşünülemezler. Gençliğin siyasi örgütlenmesi; çeşitli il ve ilçeler düzeyinde tüm halk gençliğini kapsayan, onları anti-faşist,anti-emperyalist ilkeler temelinde birleştiren örgütlenmelerdir. Gençliğin Ulusal Demokratik Halk Devrimini hedef alan örgütlenmesidir. Bu yüzden de bugün ülkemizde kurulan YDGD'ler, gençliğin iller ve ilçeler düzeyindeki merkezi mücadele örgütleridirler. Gençliğin mesleki örgütlenmesi ise; belli bir birimdeki veya kesimdeki gençliğin (çırakların, lise öğrencilerinin, yüksek okul öğrencilerinin vs.) ekonomik,akademik, demokratik sorunlarıyla daha yakından ilgilenen,sorunlarını çözebilmek için kitlesini seferber eden örgütlenmelerdir. Bu yüzden de çeşitli birimlerde oluşturulan LİSE-DER benzeri dernekler, gençliğin mesleki örgütlenmesini hedef alan derneklerdir.

Bu iki örgütlenme hiç bir zaman birbirene alternatif olamaz ve olması da mümkün değildir. Dicleli arkadaşlar bu noktaya dikkat etmelidirler. "Lise-Der'in tüm gençliği kucaklayamadığı", "İşçi-köylü-öğrenci gençliğin yurtsever, anti-faşist kitle örgütü haline götürülmediği için..." Dicleli arkadaşların bu söylediklerinden; Lise-Der'leri YDGD'ler haline getirme, Lise-Der'lere YDGD'lerin görevini yükleme gibi bir düşünce ortaya çıkmaktadır. Arkadaşlar, Lise-Der veya Lise-Der benzeri dernekler hiç bir zaman tüm gençliği kucaklayamayacağından,"işçi-köylü-öğrenci gençliğin yurtsever anti-faşist kitle örgütü haline" de gelmez. Çünkü Lise-Der, gençliğin liselerdeki kesiminin akademik, demokratik mücadele örgütüdür.

Ancak Halkın Yolu'nun bugün oluşturmaya çalıştığı Lise-Der'lerin durumu ayrıca ele alınıp değerlendirilmelidir.Çünkü bu arkadaşlar gençliğin siyasi ve mesleki örgütlenmesini birbirine alternatif gösterip, gençliğin siyasi örgütlenmesini reddetmektedirler. Gençliğin örgütlenmesi adına sadece Liseli gençlikle uğraşmaktadırlar. Ondandır ki, oluşturdukları Lise-Der'lerle gençliğin örgütlenmesi faaliyetini yürütme çabasındadırlar.Buda Lise-Der'in ne yapması gerektiğini, görevinin ne olduğu meselesini tamamen anlamsızlaştırmaktadır. Tabii ki, bu izlenen yol, yanlış bir siyasetin ortaya koyduğu sonuçlardır. Halkın Yolu,gençliği, işçi-köylü-öğrenci gençlik olarak görmediği, gençliğe niçin örgütsel insiyatif tanındığını ve işçi-köylü-öğrenci gençliğin birlikte örgütlenmesini kavrayamadığı sürece ne siyasi ve mesleki örgütlenme arasındaki ilişkiyi kavrayabilir, ne de liseli gençliğin mesleki örgütlenmesini doğru bir şekilde hayata geçirebilir.

Halkın Yolu'nun göstermeye çalıştığı gibi gençliğin siyasi ve mesleki örgütlenmesini birbirine alternatif olarak ele almayarak, hem gençliğin iller, ilçeler düzeyindeki siyasi örgütlerini hemde

Devamı sayfa 11'de

ADANA ERKEK LİSESİ'NDEN DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER :

"Faşistleri okulumuza sokmayacağız"

2. MC hükümetinin kurulmasıyla faşist diktatörlük polisiyle, jandarmasıyla ve sivil uşaklarıyla, halkımıza ve onun bir parçası olan gençliğe yönelen saldırılarını daha da yoğunlaştırdı. Bunun örneklerinden bir tanesi, okulumuz Adana Erkek Lisesi'nde 14 Ekim 1977 günü meydana gelen olaydır.Faşist diktatörlüğün sivil güçleri Ülkü Ocaklı faşistler, 14 Ekim öğle çıkışında yurtsever, devrimci öğrenciler üzerine saldırı düzenlediler.Fakat daha önceleri bir arkadaşımızı dövdüklerinden ve okulun içerisine yazı yazdıklarından hava gerginleşmişti.Gerek faşist idare, gerekse polisler saldırının yapılacağını biliyorlardı, buna karşılık, sadece saldırının yapılmasına ve yurtsever, devrimci öğrencilerin saldırı hedefi olmasına yardımcı oldular. Bu durum karşısında biz, faşist saldırganlara kesinlikle teslim olmamaya, onların silahlarına karşı kendi öz gücümüzle karşı koymaya karar verdik. Okul çıkışında faşistler 150-200 kişi oldukları halde, köşeyi tutmuş ve saldırıya hazırlanmışlardı. Saldırı sırasında kitlenin kararlılığı ve proleter devrimci öğrencilerin önderliğinde verilen mücadele sonucu faşist saldırganlar dağıtıldı. Fakat faşist saldırganların kaçarken kitleye kurşun yağdırmalarıyla bir arkadaş yaralandı. Daha sonra kitle "Kahrolsun Faşist Diktatörlük!", "Kahrolsun Faşizm, Sosyal-Faşizm!" sloganlarını atarak dağıldı. Pazartesi günü -ki olay Cuma günü olmuştu- silahlı saldırıyı ve idarenin tutumunu tüm kitleye duyurmak ve onları kitleler önünde bir daha teşhir etmek için forum düzenlendi. Bir arkadaş konuşmasında idarenin tutumunu ve faşist diktatörlüğün yüzünü teşhir etti. Arkasından "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği!","Yaşasın Devrimci Lise Kavgamız!" sloganları atıldı. Fakat forumun yapılacağı daha geniş kitlelere yayılmadı. Ve bu konuda yetersiz kaldık. En büyük hatalarımızdan birisi de temel sloganlarımızdan taviz vermemizdi.

"Halkın Sesi" ve "Dev-Genç" li oportünistler, kendi siyasetlerinden kaynaklanan tavırlarını burada da gösterdiler.

"Halkın Sesi", "bizi seviyorsanız faşistleri dövmeyin" diyerek, kendi sınıf işbirlikçisi yüzünü bir kere daha ortaya koydu. Ama "Halkın Sesi"-ciler şunu iyi bilsinler: Biz onları sevdiğimiz için faşistlere karşı mücadele etmiyoruz. Biz, faşist diktatörlüğe karşı mücadele eden halkımızın yanında yer aldığımız için mücadele ediyoruz.

Bütün halk düşmanları şunu iyi bilsinler: Her türlü saldırılarına kitle halinde karşı koymaya, okulumuzu devrimcilerin kalesi haline getirmeye kararlıyız. Bizler şunu iyi biliyoruz ki, vereceğimiz mücadele, halkımızın Ulusal Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmek için faşist diktatörlüğe karşı verdiği mücadelenin bir parçasıdır. Bizler halkımızın kurtuluşu yolunda UDHD'nin zaferi için halkımızın safında yer almaya kararlıyız. Hiç bir saldırı bizi bundan alıkoyamıyacak.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ !
YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

ADANA ERKEK LİSESİ'NDEN
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER

YURTLARIMIZA ve DERNEKLERİMİZE MİLİTANCA SAHİPÇIKALIM !

Yurtsever devrimci gençlik dernekleri üzerindeki baskılara son

Karşıyaka Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği faşist diktatörlük tarafından 20 gün süreyle kapatıldı.

Ta baştan, derneğimiz kurulduğundan beri halk düşmanı güçler, faşistler ve sosyal-faşistler, devrimci siyasetin karşılarında durmasından rahatsız olmuş ve derneğimizi kapatmaya çalışarak, devrimci güçleri dağıtıp yok etmeyi gütmüşlerdi.

Aralarındaki azgın rekabet yüzünden birbirlerini yemeye çalışan ABD işbirlirlikçisi faşistler ve Rus işbirlikçisi sosyal-faşistler, iş, halka karşı saldırma olduğu zaman çok güzel anlaşmışlar ve yurtseverleri, devrimcileri sindirme amacına dönük saldırı, baskın ve tertiplerde birbirleriyle yarış yapar hale gelmişlerdir. Faşist diktatörlük krizin derinleşmesiyle, saldırılarını o kadar yoğunlaştırmıştır ki, faşist milisler, sosyal-faşistler ve faşist diktatörlüğün resmi uşakları tarafından derneğimize ve arkadaşlarımıza yapılan saldırı ve tehditler hergünkü olaylar haline gelmiştir.

Derneğimiz açılalı henüz 2 ay olmasına rağmen polis gözdağı vermek için iki-üç defa zorla derneği bastı. Son olarak da, bir arama emriyle derneği basan polis, etrafı alt-üst etmiş, dernekte bulunanları dört saat süreyle karakolda tutarak suçlu muamelesi yapmış, dernek başkanı, başkan yardımcısı ve sekreterini dörtbuçuk-beş saat süreyle sorguya çekerek ifade almıştır. Daha sonra büyük devrimci ustalar olan Marks, Lenin, Stalin, Mao Zedung, Enver Hoca ve halkımızın yiğit ve yılmaz savaşçıları olan Deniz Gezmiş Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın resimlerinin bulunmasını bahane ederek dernek yönetim kurulundan yukarıda saydığımız üç kişiyi mahkemeye vermiştir. Fakat bir şey tutturamayınca, bu sefer savcılık tarafından "komünistlerin resimlerini asmak", "18 yaşından küçük kişilerin derneğe sokulması" ve bir kitabı bahane ederek "yasak kitap bulundurmak"tan derneğimiz 20 gün kapatılmıştır. Bu halk düşmanı güçlerin proleter devrimci siyasetten ne kadar korktuklarını gösterir. Karşı-devrimciler bu devrimci siyaseti boğabilmek, yok edebilmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Devrimcilere karşı gerek faşistler ve gerekse artık maskeleri düşmüş olan sosyal-faşistler, bir cepheden saldırıya geçiyorlar. Fakat bütün bu olaylardan sonra halk, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin yüzünü daha iyi görüyor. Herkes faşist diktatörlüğe karşı diş biliyor ve onun yıkılıp, yerine Devrimci İşçi-Köylü İktidarının kurulması gerektiğinin önemini daha iyi kavrıyor.

Halkın Kurtuluşu yolundaki devrimciler, yurtseverler ise bu mücadelelerden dersler çıkarıyorlar.

Daha çok birleşme ve çelikleşmenin sağlanması;

Kitlelerle daha iyi ve sıkı ilişkiler ve bağların olması gerektiği;

Faşist ve sosyal-faşistlerin demagojilerini boşa çıkararak onların karşı-devrimci yüzünü halka daha iyi göstermek, kavratmak gerektiği;

Gençlik yığınlarının özelliklerinden iyi yararlanarak, onları doğru önderlik etrafında birleştirmek gerektiği, çıkarılan derslerdendir.

Ne faşistlerin, ne sosyal-faşistlerin saldırı ve tertipleri ve ne de faşist diktatörlüğün kapatma kararları bizi yolumuzdan döndüremeyecektir.

YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEKLERİ ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKIYA SON !
KARŞIYAKA YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ AÇILSIN !
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

İZMİR-KARŞIYAKA'DAN
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA GENÇLER

Bolu-YDGD açıldı!

Bolu Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin proleter devrimci gençliğin önderliğinde halk gençliğine, özellikle öğrenci gençliğe, faşist diktatörlüğün resmi ve sivil uşaklarının saldırıları karşısında önderlik etmesi, faşist diktatörlüğün şimşeklerini üzeri çekmesine yol açmıştır.

Dernek üç kez sudan gerekçelerle (18 yaşından küçüklerin bulunması, sol yayınların bulundurulması, gibi) kapatılmıştır. Ama halk gençliğinin bunlardan yılmadığını gören faşist diktatörlük son kez BYDGD'yi 28 Mart 1977 tarihinde "süresiz" olarak kapatmış böylelikle işçi-köylü-öğrenci gençliği örgütsüz bırakmak istemiştir.

Bolulu proleter devrimci gençler derneğin kapalı olduğu süre içinde halk gençliğinin dağılmaması için ellerinden gelen çabayı harcadılar.

BYDGD, halkımızın her geçen gün yükselen mücadelesi ve halk gençliğinin verdiği mücadele sonucu 7.10.1977 tarihinde açıldı. Faşist diktatörlük, önce "Danıştay kararını" uygulamamak için türlü gerekçeler ileri sürdüyse de, devrimcilerin direnmesi sonucu derneği açmak zorunda kaldı.

Böylelikle Bolu'daki işçi-köylü öğrenci gençlik, özelikle Bolu'daki gençlik hareketinin temelini

Devamı sayfa 11'de

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YURTLAR ÜZERİNDEKİ BASKISINA SON !

Bugün öğrenci gençliğin büyük bir kısmı evsiz ve yurtsuz durumdadır. Bodrumlarda 8-10 kişi tek gözlü konut (!) larda yaşayarak öğrenimlerini sürdürmeye çalışmaktadırlar. Devrimci demokrat ve yurtsever öğrencilerin kaldığı yurtlar faşist diktatörlük tarafından birer faşist yuvası haline getirmeye çalışılıyor.

Faşist diktatörlük gençliğin "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği " mücadelesini bastırabilmek için saldırılarını daha da yoğunlaştırıyor. Özel olarak yurtlar üzerinde artan sistemli saldırı ve tertipler öğrenci gençliğin öğrenim özgürlüğünü gaspetmekte, okullara ve yurtlara halk çocuklarının giremediği faşist yuvalar haline getirmeyi amaçlamaktadır.

Onlarca şehir yurdu ve Kredi Yurtlar Müdürlüğü'ne bağlı yurtlar polislerin ve bir avuç faşistin işgali altındadır. Üçbin kişilik ATATÜRK ÖĞRENCİ SİTESİ (AÖS) yüz kada faşistin işgali altındadır. Edirnekapı Öğrenci Yurdu bin yataklık iken altmış kadar faşistin işgali altındadır. Beşyüz kişilik Orman Fakültesi Öğrenci Yurdu yüz kadar faşistin işgali altındadır. Bin ikiyüz kişilik Site (Vezneciler) Yurdu ise bugün polislerin işgali altındadır. Binlerce yatak boş dururken ve binlerce öğrenci açıkta kalıp mağdur duruma düşerken, yurtlar faşist diktatörlüğün desteğinde polislerin ve bir avuç faşist beslemenin işgali altındadır.

İTÜ YURDU AÇILMALIDIR !
İTÜ YURDU İTÜ ÖĞRENCİLERİNİNDİR

1969 yılında inşaatına başlanan İTÜ YURDU da 8 senedir çeşitli bahanelerle(!) açılmamaktadır. Halbuki, 351 sayılı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kanunu, öğrenci yurtlarının kurumca üniversitelere tahsis edilmesini öngörmektedir. Söz konusu yasanın 22. Maddesi bu konuda "Bayındırlık Bakanlığınca inşası ve donatımı tamamlanan yurtlarla, bu kanunla kuruma intikal edecek bütün yurtlar işletilmek üzere kurumca üniversitelere tahsis olunur" demektedir.

İşte faşist diktatörlük kendi kanunlarını bile çiğneyerek yurdu İTÜ Senatosuna devretmemekte ve yurdu öğrencilere açtırmamaktadır.

Faşist diktatörlüğün amacı, bu yurdu da faşislerin işgaline sokarak İTÜ ve çevresindeki yurtsever-devrimci mücadeleyi engellemek ve faşist terörü yoğunlaştırmaktır.

İTÜ öğrencileri yıllardır bu yurdun açılması için mücadele vermişlerdir. Bu mücadele sonucu bugün yurt açılma durumuna gelmiştir. Bugün yurtlarda yurtsever devrimcilerin kalmasının önüne geçilebilmek için alınan tedbir(!) lerden biri de emniyet belgesi safsatasıdır. Halbuki yasalara gore savcılıktan alınan iyi hal kağıdı yeterlidir.. Faşist diktatörlük aynı tedbiri(!) İTÜ YURDU açıldığında da uygulamak isteyecektir.

Yurtsever devrimci İTÜ'lü gençlik öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği mücadelesini yükselterek faşist diktatörlüğün İTÜ üzerindeki tüm planlarını bozacak, İTÜ yurdunu yurtsever devrimcilerin kalesi haline getirecektir.

Yurtsever devrimci gençlik faşizme karşı olan gençlik güçlerini birleştirerek yurtlarını faşist saldırılara karşı koruyacak ve faşist işgallerden kurtaracaktır. Gençliğin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği ancak Devrimci Demokratik Halk İktidarında gerçekleşecektir.

İTÜ YURDU İTÜ'LÜLERİNDİR !
İTÜ YURDU AÇILMALIDIR !
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

İ.Y.D.G.D
İSTANBUL YURTSEVER
DEVRİMCİ GENÇLİK DERNEĞİ

TUNA KIZ YURDU ÖĞRENCİLERİ:

Yurdumuza militanca sahip çıkacak mücadelemizi sürdüreceğiz

Faşist diktatörlüğün genelde, yurtlar üzerindeki baskısı, özelde yurdumuz TUNA KIZ YURDU'na da yansımakta, faşist diktatörlüğün planlı eylemleri yurt müdiresi ve memurlar tarafından hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Bunlara karşı yurdumuzda devrimci mücadele de gelişmektedir.

8 Nisan 1976'da SBF'de meydana gelen olaylar sonucu ölen arkadaşları anmak için yurtta proleter devrimcilerin önderliğinde forum kondu. Sabaha kadar marşlar söylendi. Bu eylemleri engelleyemeyen idareci görevinden alındı. Daha sonra Ziraat Fakültesinde okuyan ve yurdumuzda kalan Aynur Sertbudak arkadaşın öldürülmesinden sonra, faşistler yurda alınmadı. Faşist idarenin yurt içindeki uygulamalarına kararlı bir şekilde karşı konunca, yatakhaneler dışarıdan faşistler tarafından kurşunlandı. Devrimciler bu saldırılara, tek bir yumruk olarak karşı koydular. Bu tür saldırılarla, yükselen devrimci hareketimizi bastıramayan başta faşist müdire Gönül Kaya ve yandaşları Sancar Sözüdoğru, Serap Akalp gibi memurlar, önderlik eden arkadaşlarımızı cezalandırma yöntemini uygulamayı gündeme getirdiler. Bu olayların kantinde çıktığını öne sürerek, kantini kapattılar. Aslında kantini kapatmalarının sebebi, kantincinin bizim safla-

Devamı sayfa 11'de

Devrimci kavramlar doğru ve yerinde kullanılmalıdır

DÜZELTME

Gazetemizin 15. sayısının orta(6.ve 7.) sayfasında yer alan "Anti-Faşist Öğrenci Gençlik Güçlerini Birleştirerek Faşist Diktatörlüğe Karşı Seferber Edelim" başlıklı yazının 1. sütununda yanlış bir ibare yer almıştır.

Bu ibare aşağıda altı çizili olan ibaredir. "Ulusal Demokratik Halk Devriminin hedefleri emperyalizm, işbirlikçi-tekelci kapitalizm ve feodalizmdir. Yani bu devrim emperyalistleri ve ona bağlı olarak işbirlikçi-tekelci burjuvaziyi ve toprak ağalarını tasfiye edecek bağımsız ve demokratik Türkiye'yi kuracaktır.

Bu yanlış ibarenin yer aldığı cümleden iki sonuç çıkar. Birincisi: Bugün baş çelişkinin milli çelişki, merkezi görevin milli bağımsızlık olduğu, İkincisi: Her zaman ve her şart altında iç gericiliğin tasfiyesinin emperyalizmin tasfiyesine bağlı olarak ele alınması gerektiği. Bunun ikisi de yanlıştır. Halkın Kurtuluşu'nun böyle tespitleri yoktur. Ve Halkın Kurtuluşu böylesi oportünist tespitlere karşı hep mücadele etmiştir. Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in hiç bir meselede Halkın Kurtuluşu'ndan ayrı bir siyasi tespiti yoktur. Savunduğu çizgi tamamen Halkın Kurtuluşu'nun çizgisidir.

Yukarıda sözünü ettiğimiz iki sonuç da yanlıştır. Çünkü; birinci olarak; Ulusal Demokratik Halk Devriminin içinde bulunduğumuz özel aşamasında baş çelişki, milli çelişki değil, demokratik çelişkidir. Başka bir deyişle emperyalizmle halk arasındaki çelişki değil, yerli gericilikle halk arasındaki çelişkidir. Merkezi görev milli bağımsızlık mücadelesi değil, demokrasi mücadelesidir. İkinci olarak; her zaman ve her şart altında iç gericiliğin tasfiyesinin emperyalizmin tasfiyesine bağlı olarak ele alınması gerektiği şeklindeki iddia yanlış ve oportünist bir iddiadır. Bu Marksizm-Leninizmin tahrifatı üzerine oturtulan bir iddiadır. İç gericiliğin tasfiyesinin emperyalizmin tasfiyesine bağlı olarak ele alınması gerektiği iddiası sadece milli çelişkinin baş çelişki olduğu şartlarda doğrudur. Demokratik çelişkinin baş çelişkinin baş çelişki olduğu şartlarda emperyalizmin tasfiyesi yerli gericiliğin tasfiyesine bağlı olarak ele alınır.

Yazıda yer alan yanlış ibare tamamen dikkatsizliğin ürünüdür. Bu konuda bizi uyarmayı görev sayan bir arkadaşın eleştirisini -sözkonusu yanlışı genişçe ele aldığı için- yayınlamayı faydalı buluyoruz.

Devrimci literatür doğru ve yerinde kullanılmalıdır. Bu konuda son derece titiz ve dikkatli olmalıyız. Bu, kavramların birbirine karıştırıldığı, bu karışıklık ortamında devrimcilerin ve emekçi kitlelerin kafalarının bulandırıldığı ya da bulandırılmaya çalışıldığı şartlarda daha da önem kazanmaktadır. Oportünistlerin ve revizyonistlerin devrimci kavramların içini boşalttıkları, boş bir söz haline getirdikleri, ya da onun anlamını oportünist ve revizyonist tezleri doğrultusunda değiştirdikleri şartlarda son derece önemlidir. Biz, devrimci proletaryanın temsilcileri olarak, her türden revizyonist ve oportünistin devrimci kavramların içini boşaltarak, onları boş birer söz haline getirmesine karşı mücadele etmeliyiz. Devrimci kavramların burjuvazi için zararsız, boş, ama "kutsal" hale getirilmesine asla izin vermemeliyiz. Oportünistlerin ve revizyonistlerin devrimci kavramları kendi oportünist ve revizyonist tezleri doğrultusunda değiştirmelerine de izin vermemeliyiz. Onlarla mücadele etmeli, kavramların gerçek ve devrimci anlamlarını devrimcilere ve emekçi kitlelere açıklamalı, bunu oportünizmin ve revizyonizmin teşhiriyle birleştirmeli ve onların emekçi kitleler üzerindeki etkinliklerini bu yolla da kırmaya, yok etmeye çalışmalıyız. Bu yoldaki mücadelemizle oportünistlerin ve revizyonistlerin yarattığı bulanıklığa, toz duman ortamına karşı mücadele etmeli ve kavram karışıklığını gidermeliyiz.

Ama her şeyden önce biz, devrimci proletaryanın temsilcileri, devrimci kavramları doğru ve yerinde kullanmalıyız. Bu konuda son derece titiz ve dikkatli olmalıyız. Devrimci saflarda devrimci kavramların doğru ve yerinde kullanılmasını yerleştirmeye çalışmalı ve yerleştirmeliyiz.

Devrimci kavramları doğru ve yerinde kullanmaksızın, oportünistlerin ve revizyonistlerin yarattığı bulanıklığa ve toz duman ortamına karşı mücadele edilemez. Bulanıklığa ve toz duman ortamına son verilemez.

Oportünizme ve revizyonizme karşı mücadelenin ve mücadelede başarıya ulaşmanın ilk ve en önemli şartı devrimci kavramları doğru ve yerinde kullanmak, Marksizm-Leninizmin evrensel ilkelerine sımsıkı sarılmaktır. Bu olmadan mücadelede başarı da olamaz.

"Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik"in 15. sayısında devrimci kavramların doğru ve yerinde kullanılmayışına bir örnek var. Bu örneği ele alarak, devrimci kavramların doğru ve yerinde kullanılmayışının yol açtığı, ya da açacağı zararları somutlamak istiyorum. Devrimci kavramların doğru ve yerinde kullanılmayışının oportünizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi zaafa uğratmasını bu örnekle açıklamaya çalışacağım.

Şöyle yazıyor HK yolunda Gençlik'te:

"Ulusal Demokratik Halk Devriminin hedefleri emperyalizm, işbirlikçi tekelci kapitalizm ve feodalizmdir. Yani bu devrim emperyalistleri ve ona bağlı olarak (abç) işbirlikçi tekelci burjuvaziyi ve toprak ağalarını tasfiye edecek, bağımsız ve demokratik Türkiye'yi kuracaktır." (Anti faşist öğrenci gençliğin tüm güçlerini birleştirerek faşist diktatörlüğe karşı sefer edelim - Sayfa. 6-7).

UDHD'de devrimci demokratik güçlerin, sınıf ve tabakaların yöneleceği üç hedef vardır: Emperyalizm, işbirlikçi tekelci kapitalizm ve feodalizm. Emperyalist burjuvazi, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağaları da proletaryanın ve diğer halk sınıflarının düşmanlarıdır. Emperyalist burjuvazi dış düşmandır. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağaları ise iç düşmanlardır.

Devrimci demokratik güçlerin bu hedeflere yönelmesi, bunların proletaryanın ve diğer halk sınıflarının düşmanı olması temel çelişkilerin düşman yönlerini oluşturmaları yüzündendir. Yarı sömürge ve yarı-feodal olan ülkemizde iki temel çelişme vardır: Emperyalizmle halk ve işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarıyla halk arasındaki çelişkiler. Yani dış gericilikle ve iç gericilikle halk arasındaki çelişmeler.

Bu iki temel çelişme UDHD'nin çözmesi gereken çelişmelerdir. UDHD ancak bu iki temel çelişme çözülerek başarılabilir ve bu iki temel çelişme ayrı ayrı değil, aynı devrim süreci içerisinde birbirine bağlı olarak birlikte çözülecektir.

Birbirine bağlı olarak çözümlenecektir ama hangisi hangisine bağlı olarak çözümlenecektir. Bunu belirleyecek olan da UDHD'nin içinde bulunduğumuz özel aşamasında baş çelişkinin ne olup ne olmadığıdır. Eğer baş çelişki milli çelişkiyse, yani emperyalizmle halk arasındaki çelişkiyse, "devrim emperyalistleri ve ona bağlı olarak (abç), işbirlikçi tekelci burjuvaziyi ve toprak ağalarını tasfiye edecek"tir. Yok eğer, baş çelişki demokratik çelişki ise, yani işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağaları ile halk arasında ise, devrim işbirlikçi tekelci burjuvazi ve feodal toprak ağalarını ve ona bağlı olarak emperyalizmi tasfiye edecektir. Bir üçüncü yol da, bazı özel aşamalarda iki temel çelişkinin ikisinin birden baş çelişki olmasıdır. Bu durumda iç ve dış düşmanların tasfiyesi birbirine bağlı olarak gerçekleşecektir, ama aralarında esas ve ona tabi ayırımı olmayacaktır. İkisi de esas olacaktır. Bu üç durumdan biri, UDHD sürecinin özel aşamalarında baş çelişki olabilirler. Baş çelişkinin hangisi olduğu da içinde bulunulan aşamanın somut şartları incelenerek, somut şartların somut tahlili yapılarak tesbit edilir.

Şimdi gelelim "Bu devrim emperyalistleri ve ona bağlı olarak (abç), işbirlikçi tekelci burjuvaziyi ve toprak ağalarını tasfiye edecek" ibaresine.

Bu ibare doğru ve yerinde yorumlanırsa, bundan çıkacak iki anlam vardır. Birincisi baş çelişkinin milli çelişki olduğu anlamı.

Oysa Halkın Kurtuluşu baş çelişki olarak demokratik çelişkiyi tesbit etmiştir. Bu HK yolunda Gençlik'in yine 15. sayısında da görülebilir.

"Demokrasi görevlerinin öncelik taşıdığı günümüzde emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı mücadele, yerli gericiliğe karşı yükseltilen mücadeleye bağlı olarak (abç), ele alınmalıdır." (BYDGD Kuruldu - Sayfa 12).

Doğru olan budur. Baş çelişkiyi demokratik çelişki olarak tesbit ediyoruz. Öyleyse yerli gericiliğe karşı mücadele esas ve emperyalizme karşı mücadele ona tabidir. "Emperyalizm ve sosyal emperyalizme karşı mücadele yerli gericiliğe karşı yükseltilen mücadeleye bağlı olarak ele alınmalıdır."

Yanlış olan ise diğeridir: "Devrim emperyalistleri ve ona bağlı olarak işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarını tasfiye edecek"tir.

Bu, baş çelişki tesbitimizi değiştirdiğimiz için mi orta sayfadaki yazıda yer almıştır? Hayır. Baş çelişki tesbitimizi değiştirmiş değiliz. Baş çelişki tesbitimiz doğrudur ve içinde bulunduğumuz dönem için hâlâ geçerliliğini korumaktadır. Bu ibarenin yazıya girmesinin yegane sebebi devrimci kavramların kullanılışında titiz ve dikkatli olmamaktır.

Bu, baş çelişkiyi oportünist siyasi tezleri doğrultusunda, sınıf işbirliğini tezgâhlayabilmeyi ve ABD emperyalizmini şirin gösterebilmeyi kolaylaştırmak için milli çelişki olarak tesbit eden PDA oportünizmine karşı yürütülen mücadeleye de zarar vermekte, zaafa uğratmaktadır.

Halkın Kurtuluşu başından beri baş çelişkiyi doğru tesbit ederek PDA oportünizminin sınıf işbirlikçisi siyasi tezleri doğrultusunda "baş çelişki milli çelişkidir" tesbitine karşı mücadele etmiştir. PDA oportünizmi ile aramızda, bu konudaki ayrılık ve tartışma, dış gericiliğe bağlı olarak mı iç gericiliğin, yoksa iç gericiliğe bağlı olarak mı dış gericiliğin tasfiye edileceği noktasında düğümlenmektedir. Günümüz şartlarında, biz, iç gericiliğe bağlı olarak dış gericiliğin tasfiye edileceğini savunduk ve savunuyoruz. Bu doğrudur. PDA oportünizmi ise, dış gericiliğe bağlı olarak iç gericiliğin tasfiye edileceğini savunmaktadır. Bu yanlıştır, bu yanlışa karşı mücadele ettik ve halen de ediyoruz. Bu yanlışa karşı mücadele halen sürerken dil sürçmesi, ya da devrimci kavramları doğru ve yerinde kullanmada titiz ve dikkatli olmamak sonucunda da olsa "emperyalistleri ve ona bağlı olarak işbirlikçi tekelci burjuvaziyi ve toprak ağalarını tasfiye edecek" ibaresi, açıktır ki, PDA oportünizminin işine yarayacaktır. Devrimcilerin ve emekçi kitlelerin kafasını bulandıracak ve PDA oportünizmine ve ondan etkilenenlere karşı mücadeleyi zaafa uğratacaktır.

Eğer bu, genel bir tesbittir deniliyorsa, daha da vahim bir hata olur. Söz konusu olan ibarenin gelebileceği bir ikinci anlam da: Her zaman ve her şart altında iç gericiliğin tasfiyesinin emperyalizmin tasfiyesine bağlı olarak ele alınmasıdır. Bu, PDA oportünizmi ve şimdi de Halkın Yolu'nun savunduğu, iç gericilikle halk arasındaki çelişkinin hiç bir zaman baş çelişki olamayacağı ve emperyalizmin her zaman ve her şart altında baş çelişkinin düşman kutbunda yer aldığı iddiasıdır. PDA oportünizmi ve Halkın Yolu, sömürge ve yarı-sömürge ülkelerde milli çelişkinin her zaman baş çelişki -bazan iki temel çelişme de baş çelişme olabilir- tezini getirmektedirler. Bunu Mao Zedung'un söylediklerinin ve Marksizm-Leninizmin evrensel ilkelerinin tahrifine dayandırmaktadırlar.

PDA oportünizmi, demokratik çelişmenin neden baş çelişme olamayacağını bu yolla ispatlamaya çalışmış ve Halkın Kurtuluşu'na saldırısını ML evrensel ilkelerin ve Mao Zedung'un söylediklerinin tahrifi üzerine oturtmuştur. PDA oportünizmi Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi bayrağını sallayarak Marksizm-Leninizme ve Mao Zedung'a saldırmaktadır. Onları emperyalistler ve onların uşakları için kabul edilebilir, "kutsal", devrimci özlerini boşaltarak zararsız hale getirmektedir. Yine Halkın Yolu da "üstü kapalı" olarak bu noktadan hareketle Halkın Kurtuluşu'nu eleştirmekte ve "emperyalizme karşı mücadeleyle yerli gericiliğe karşı mücadele birbirinden koparılıyor" diye suçlayabilmektedir.

Eğer ikinci anlam çıkarılırsa, bu Mao Zedung'un devrimci öğretilerini ve ML ilkelerin tahrifatına karşı mücadeleyi de zaafa uğratacak, mücadeleye zarar verecektir. Halkın Kurtuluşu ML ilkelerin tahrif edilmesine karşı kararlılıkla mücadele etmiştir ve etmektedir. Halen bu mücadele sürerken, daima sürecekken, yapılan bir dikkatsizlik, devrimci literatürün doğru ve yerinde kullanılmasında titizlik göstermemek, halka, proletaryaya ve devrime değil, oportünizme, revizyonizme ve bütün diğer karşı-devrimci sınıflara yarar sağlar. Oportünizm ve revizyonizmin yarattığı toz duman ortamının daha bir süre devam etmesine hizmet eder, oportünizmin ve revizyonizmin yenilgiye uğratılmasını geciktirir.

Yapılan dikkatsizlik, gösterilmeyen titizlik devrimci mücadeleye zarar vermektedir. Açık yüreklilikle düşülen hata kabul edilmeli, öz eleştirisi yapılmalı ve yerine doğrusu konmalıdır.

Oportünizmin ve revizyonizmin yarattığı kavram karışıklığına karşı mücadele edelim. Devrimci kavramların içinin boşaltılmasına izin vermeyelim. Devrimci kavramları hayata geçirelim ve etkinliğini sağlayalım. Devrimci literatürü doğru ve yerinde kullanalım.

Devrimci Yol

Baş tarafı 3'de

rimci Yol"u halk saflarında görüyoruz. ve bu arkadaşları "eylem de birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi temelinde güçlerimizi birleştirmeye çağırıyoruz.

AYHAN YOLDAŞ KANIN YERDE KALMAYACAK

KAHROLSUN FAŞİSTLER SOSYAL-FAŞİSTLER

FEN FAKÜLTESİ'NDE DEVRİMCİ BİRLİĞİ SAĞLAMAK İÇİN İLERİ

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET

HALKIN KURTULUŞU yolunda
FEN FAKÜLTELİ GENÇLİK

Bolu

Baş tarafı 9'da

oluşturan öğrenci gençlik (gençlik hareketinin temelini işçi-köylü gençliğin oluşturması gerektiğini unutmuyor ve gençlik hareketini bu temele oturtmak için mücadele ediyoruz) yeni bir mücadele dönemine, merkezi kitle örgütü BYDGD ile girdi. Dernek ilk iş olarak geçmiş mücadele dönemini değerlendirme toplantısı yaptı.

Bu toplantıya 100'ü aşkın işçi, köylü , öğrenci genç katıldı. Derneğin ilk toplantısına, 6 aylık bir aradan sonra, bu kadar çok halk gencinin katılması, halk gençliğinin kendi örgütüne sahip çıkması - nın belirtisidir.

BYDGD, bundan sonra da, faşist diktatörlüğün tüm baskısına, engellemelerine karşın, halk gençliğinden aldığı güçle emperyalizme, işbirlikçi tekelci kapitalizme ve feodalizme karşı verilen mücadelede yerini alacaktır.

DERNEKLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST, SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON !

YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ !

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

BOLU'DAN BİR GRUP
PROLETER DEVRİMCİ GENÇ

Anti faşist halk

Baş tarafı 3'de

na bir engel olarak çıkmaktadırlar. Geçen sayılarımızda "Devrimci Yol"un(bazen "Devrimci Gençlik olarak ele aldık) yazdıklarıyla, pratikte yaptıklarının çelişkisini, sık sık "faşizme karşı mücadelede birlik sorunu"ndan bahsetmelerine rağmen, bunda ciddi olmadıklarını belirtmiştik. Nitekim 27 Ekim günü Ayazağa Işık Mühendislik'te yoldaşımız Ayhan Gökdemir'in faşist canilerce katledilmesi ile ortaya çıkan durum bunu bir daha doğruladı.

"Devrimci Yol" yöneticileri bu faşist cinayete karşı aktif tavır almadıkları gibi, tabanlarının aktif tavır almasını da birçok birimde engellediler. Ancak "Devrimci Yol" yöneticilerinin bu tavırlarına rağmen, birçok birimde de, "Devrimci Yol" taraftarı arkadaşlar bu faşist cinayetin lanetlenmesine aktif olarak katıldılar. Onlar Fen Fakültesi'nde, Beşiktaş Mimarlık Yüksek Okulu'nda tabanlarının bu faşist cinayeti lanetlemesinin önüne geçtikleri gibi, bunu lanetlemek isteyenleri de engellemeye çalıştılar. Ama ilginç olan şu ki, bu olaylardan sonra da DGDF Genel Sekreteri Bülent Uluer gene faşizme karşı mücadelede halk güçlerinin birleştirilmesine ilişkin olarak "Türkiye'de bu mutlaka sağlanacaktır" şeklindeki beylik laflara devam etmesidir. Somut bir olgu varken ortada o beylik lafların tekrarlanması neyi halledecektir ki? Bir faşist cinayeti lanetlemek isteyen tabanlarını bastıranların, anti-faşist halk güçlerini birleştirmenin önemini ne kadar ciddiye aldıkları ortada...

Ama "Devrimci Yol" yöneticilerinin bütün bu olumsuzluklarına rağmen,"Devrimci Yol" tabanı birçok ilde olumlu örnekler göstermektedir. Proleter devrimcilerle birlikte, faşist diktatörlüğe karşı aktif tavır almaktadırlar. Çünkü taban "Devrimci Yol" yöneticileri gibi dergi sayfalarında değil, mücadelede güçlerin birleştirilmesini gerçekten istemekte ve bunu yapmaktadır. "Devrimci Yol" modern revizyonizm ile bağlarını koparak anti faşist halk güçlerinin birliği önünde engel olmaktan vezgeçmelidir. Halk güçlerini birleştirmenin önünde ne kadar engel olmaya devam ederse, halkın ve halk gençliğinin mücadelesine o kadar zarar verecektir.

DY ideolojik gıdasını

Baş tarafı 2'de

nın..." (Devrimci Yol, sayı 10, sayfa: 6)

Oysa durum, "Devrimci Yol" yazarlarının savunduklarının tam da tersidir.

ÜLKEMİZDEKİ EĞİTİM SİSTEMİ FEODAL, FAŞİST BİR EĞİTİM SİSTEMİDİR

Sömürücü hakim sınıfların iktidarda olduğu bütün ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de "egemen sınıflar, açık baskılardan, incelmiş hilelere dek tüm silahlara başvurarak halk kitlelerine egemen olmak için çılgınca bir savaş yürütmektedirler". Ve gerici, faşist eğitim onların elinde bu çılgınca savaşı yürütmede kullandıkları bir silah durumundadır. İlkokula başlarken , taze, gencecik beyinlere yerleşitirilmeye çalışılan, "uyu, uyu, yat uyu" cümlesinden, Bozkurt efsanelerine,yoksul halkları inim inim inleten sultanların "kahramanlıkları", "yücelikleri"nden, Kürt ulusunun toplu halde katledilmesinin "ne kadar da haklı ve doğru" bir iş olduğuna kadar, üniversitelerinde okutulan, emperyalist tekellerin daha fazla kar elde edebilmesi için "geliştirilmiş" ekonomi derslerinden, büyük burjuvaların ve toprak ağalarının "rahat edebilmesi" için gerekli teknik projelerine kadar, kısacası ilkokuldan üniversitesine kadar, verilen eğitim gerici, faşist bir eğitimdir. Bütün bu şartlar altında "eğitimin faşistleştirilmesine yönelik" çabalardan bahsetmek, eğitimin aslında şu anda faşist olmadğını iddia etmektir. Hakim sınıfların eğitim sistemine, eğitim ve öğrenim kurumlarına ilişkin çabalarını değerlendirmek için söylenebilecek tek şey, onların her alanda sömürülerini daha kolay devam ettirebilmeleri için baskı ve terörlerini iyice yoğunlaştırmaları; halk kitlelerinin devrimci ayaklanışını bastırabilmek için silahlarını daha da sistemli kullanmaları, geliştirmeleridir. Hakim sınıflar ve onların hükümeti MC, bugün "eğitimi faşistleştirmeye" değil, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün gerici, faşist eğitim sistemini daha planlı, sistemli bir hale getirmeye çalışıyor. Faşist olmayan bir şeyi faşistleştirmeye değil, faşist baskıları daha da yoğunlaştırmaya çalışıyorlar.

SÖMÜRÜCÜ HAKİM SINIFLARIN İKTİDARI ALTINDA, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜNDEN BAHSEDİLEMEZ

Öğrenim özgürlüğü meselesine gelince..."Devrimci Yol" yazarlarının öğrenim özgürlüğünden anladığı birtakım öğrenim kurumlarının kapalı olmaması veya öğrencilerin okullarına gidip gelebilmesidir. Onlara göre ne zamanki "öğrenim kurumları ve yurtlar, şu ya da bu nedenle kapatılır" işte o zaman "öğrenim özgürlüğü büyük ölçüde kaldırılır." (Hem de tamamen de değil, büyük ölçüde. Yani yine de birazcık daha öğrenim özgürlüğü var.(!!) Gerçek ve doğru olan ise yine "Devrimci Yol"un söyledikleri gibi değildir. Öğrenim özgürlüğü sadece, bugün okullardaki öğrencilerin "engellemeye uğramaksızın" okullarına gidip gelmeleri değildir. Bu, meselenin sadece bir yanı, bir parçasıdır.

Bugün, toplumumuzun yarısından fazlası, ilkokula dahi hiç gidemez, okuma-yazma bilmezken , emekçi halkımızın ilkokul, ortaokul ve lise çağındaki çocuklarının çok büyük bir kısmı, maddi olanaksızlıklar yüzünden okumayı bırakır, okullarını terketmek zorunda kalırken, pek çok köy okulsuz, pek çok okul öğretmensizken, pek çok okulda eğitim ve öğretim için gerekli ve yeterli araçlar yokken, liseyi binbir güçlükler içerisinde bitirebilmiş olan yüzbinlerce genç "Üniversiter Arası Seçme Sınavları" aldatmacasıyla kandırılır, üniversite kapıları yüzlerine kapatılır, kitleler halinde, milyonları bulan işsizlir ordusuna katılmaya zorlanırken, yüksek öğrenim kurumlarının çoğu üç-beş faşist milise işgal ettirilir, faşist saldırılar için üs haline getirilirken, öğrencilerin yurt, burs, yemek kitap vb. sorunları birer dağ gibi yükselirken, vb. vb. öğrenim özgürlüğünden bahsetmek asla ve asla söz konusu olamaz.

Öğrenim özgürlüğü demek, öğrenim yapmak isteyen herkese, öğrenim yapabilmesi için her türlü olanağın sağlanması demektir.

Yurtlarımıza militanca

Baş tarafı 9'da

rımızda yer almasından dolayı ve orada toplanmamızı engellemek içindi.

DİSK yönetimine çöreklenmiş sosyal-faşistlerin iğrenç yüzünü teşhir eden, faşist diktatörlük tarafından tezgâhlanan 1 Mayıs katliamını kınayan kitle toplantıları, devrimcilerin önderliğinde yapıldı. Ayrıca 5-6 Mayıs günleri Deniz, Yusuf, Hüseyin yoldaşlarımız için forumlar, kitle toplantıları ve tüm katlarda yazılamalar yaptık. Yurdumuzda devrimci önderleri bulmak ve onları tasfiye etmek için yapılan para, iş ve "kârlı" muhbirlik teklifleri kitlelere anlatıldı. Faşist idarenin bu teklifleri kitleler tarafından büyük bir nefretle karşılandı. Ve bu tavrımızla, bir bütün olduğumuzu idareye bir kere daha kavratmış olduk. Daha sonra çaresiz kalan müdire dolapları arayacağını belirtti. Fakat toplu direnişimiz sonunda yukarıya müdire ve idarecileri çıkartmadık. Polis, jandarma getirme tehditleri de bizi yıldırmadı. Daha sonra, aylarca kapalı duran kantini de açmak zorunda kaldılar.

Faşist idare tarafından yapılan bütün saldırılara kararlı bir şekilde karşı koyduk. Türlü bahanelerle 3 arkadaşımız yurttan atıldı. İdare ile bunlar konuşulduğunda, "Marta kadar ne kadar temizlersek, bizim için o kârdır" denilmesi idarenin niteliğinin ve kimlerin hizmetinde olduğunun açık kanıtıdır. Son olarak da, bu örgütlü direnişimizi kıramayan faşist idare, sözleşmesinin bittiğini öne sürerek yurdumuzu, faşist bir üs olan Site yurduna, martta taşımak iste-mektedir.

Yurtta devrimci, yurtsever öğrenciler olarak önderliğimiz birçok eksik yanlar da taşımaktadır. Anti-faşist kitle, direnişlere, foruma,bildiri dağıtımına girişmiş olmasına rağmen, aramızdaki dayanışma ahbap-çavuş ilişkisine daha çok dayanmaktaydı. Baskılar sonucu atılan arkadaşlarımızın gerisinde, kitleye önderlik edecek devrimciler, yurtseverler çok az. Bu da en büyük hatamız olan, ideolojik çalışmalarımızın eksikliğinden oldu. Seminerler için yer bulmada zorluk çekmemize rağmen, yine de gereği gibi şartlar zorlanmadı.

Hatalardan ders çıkararak, kitle gücümüze güvenerek, örgütlülüğümüzü daha da sağlamlaştırarak, ideolojik ve siyasi eğitime önem vererek, yurtlarımıza militanca sahip çıkacak, mücadelimizi sürdüreceğiz.

YURTLARIMIZA MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK.

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET.

TUNA KIZ YURDU VE YENİŞEHİRLİ
HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA GENÇLER

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

HALKIN KURTULUŞU Gazetesinin ücretli ekidir.
SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL - SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ - YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞHANI KAT 5 AKSARAY-İSTANBUL - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET - ABONE ŞARTLARI: YILLIK 90 TL,6 AYLIK 45 TL., YURTDIŞI: 130 TL, 6 AYLIK 65 TL. - İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.- GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL - YAZIŞMA ADRESİ:P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL -

Gençliğin siyasi

Baş tarafı 8'de

çeşitli birim ve kısımlardaki gençliğin mesleki örgütlerini yaratmak için çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız. Gençliğin siyasi örgütlerini yaratmanın yanında,gençliğin mesleki örgütlerini yaratmayı da asla ihmal etmemeliyiz. Mesleki örgütlenme konusundaki eksikliklerimizi gidermek için çabalarımızı yoğunlaştırmalıyız.

Proleter devrimci

Baş tarafı 8'de

tüm halk gençliğinin anti-faşist, anti-emperyalist "yeni tip"te merkezi kitle derneği olması ve liseli gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesini de bu dernek içerisinde örgütleyerek diğer gençlik yığınlarının ve halkın mücadelesi ile kaynaştırılması, gençliğin anti-faşist, anti-emperyalist mücadelelerinin okullara ve mesleki birimlere göre bölünmesinin mücadeleyi zaafa uğratacağından bu yanlış anlayış terkedilmelidir. Gençlik konusunda bu hatalı eğilimler grupçu ve tekkeci anlayışlar terkedilmelidir. Proleter devrimcilerin birliği ancak her konuda bu tür zaaflar aşıldığında gerçekleşebilir.

DEVRİMCİ GENÇLİĞİ BÖLEN FIRSATÇI,GRUPÇU ANLAYIŞLARA SON !

TEKKECİ ANLAYIŞLARI YIKALIM !

IRKÇI, GERİCİ, FAŞİST EĞİTİME SON !

YAŞASIN GENÇLİĞİN MÜCADELE VE ÖRGÜTLENME BİRLİĞİ !

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI !

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
DİCLELİ DEVRİMCİ GENÇLER

Bir ateş

Baş tarafı 1'de

öğrenciler, bu sorumluluğun bilincinde olarak, anti-faşist gençlik güçlerinin dağınıklığına, bölünmüşlüğüne son vermek için yoğun bir çaba içine girerek, saldırıları püskürtmenin yolunun tüm anti-faşist öğrenci gençlik güçlerini birleştirmekten geçtiğini bilerek, mücadelelerini sürdüreceklerdir.

İşbirlikçi hakim sınıfların hain planları, alçakça oyunları bir kere daha boşa çıkacaktır.

Faşist diktatörlüğün saldırılarına karşı uyanık olalım ve en geniş emekçi yığınları örgütleyelim !

Yurdumuzun dört yanında faşist diktatörlüğün saldırıları artmakta, buna bağlı olarak Kürt ulusu üzerindeki millî zulüm de gün geçtikçe yoğunlaşmaktadır.

Biz Zara gençliği olarak Zara Gençlik Derneği açtık. Daha önce Zara'da bir demokratik kitle örgütü olmadığından emekçi yığınların eğitilmesi ve faşist saldırılara karşı koyma sınırlı kalıyor ve mücadele ancak gençliğin dar bir kesimini içine alıyordu. Daha sonra Zara Gençlik Derneği açılınca yönetimi geçici olarak Devrimci Yol'dan arkadaşlar aldı. Birkaç seminer verildikten sonra Devrimci Yol'daki arkadaşlar tekke çıkarlarını ön plana getirdiler ve Derneğe kendi sloganları ve afişleri dışında afiş astırmadılar.

Bahattin Aslandoğan yoldaşın afişini asmak istedik. Ancak orta yol şefleri "Yönetim Kurulunun izni olmadan afiş asamazsınız" dediler. Yönetim Kurulunun izni olmadan afiş asmamız mümkün olmadığını söylediler. Biz ise afişin asılması için girişimde bulunduk. Fakat aradan bir hafta geçmesine rağmen, değil yönetim kurulunun kararını öğrenmemiz, bıraktığımız afişler dahi ortadan kayboldu.

Bunun üzerine biz afişi astık. Aradan bir gün geçtikten sonra afişi indirdiklerini gördük. Tabiî bunu biz yokken yaptılar. Bu konu da ortayolcuları eleştirdik ve demokratik kitle örgütlerinde demokratiklik ilkelerini vurguladık ve tavanın tabanın sesine kulak vermesi gerektiğini; demokratik kitle örgütlerinde demokratik işlevin ağır bastığını söyledik. Ama oportünist şefler meseleyi sudan bahanelerle geçiştirmek istediler.

Biz tüm yapılanların özünde onların siyasetlerinden kaynaklandığını vurguladık ve bu tavırlarını protesto ettik.

Faşistler Yüksel Yılmaz adında bir devrimci arkadaşımızı gece çevirerek dövdüler. Arkadaşın dövülmesinin asıl nedeni ise Zara'da yükselen devrimci mücadeleyi faşist terörle bastırmak özlemleridir.

Fakat ikinci gece 20 kişilik bir devrimci grup 200 kişilik faşist çete sürüsüne hak ettikleri cevabı vererek püskürttü. Faşist milisler daha sonra derneğe saldırmak istediler. Bunun üzerine biz durumu polise ve jandarma komutanlığına bildirdik. Ancak aradan uzun zaman geçmesine rağmen ne polis, ne de jandarma geldi.

Biz hakim sınıfların militarist güçlerinden koruma değil, saldırı bekliyoruz. Polis, jandarma da sivil faşistler de faşist diktatörlüğün vurucu güçleridir. Fakat onların halk düşmanı yüzlerini teşhir etmek için bu yola başvurduk.

Zaralı Halkın Kurtuluşu yolunda devrimci sempatizanlar olarak Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda mücadele vereceğimizi ve bu mücadelemizi ne faşist, ne de sosyal-faşist saldırıların engelleyemeyeceğini haykırırız.

KAHROLSUN FAŞİZM VE SOSYAL FAŞİZM!

KAHROLSUN OPORTÜNİZM!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

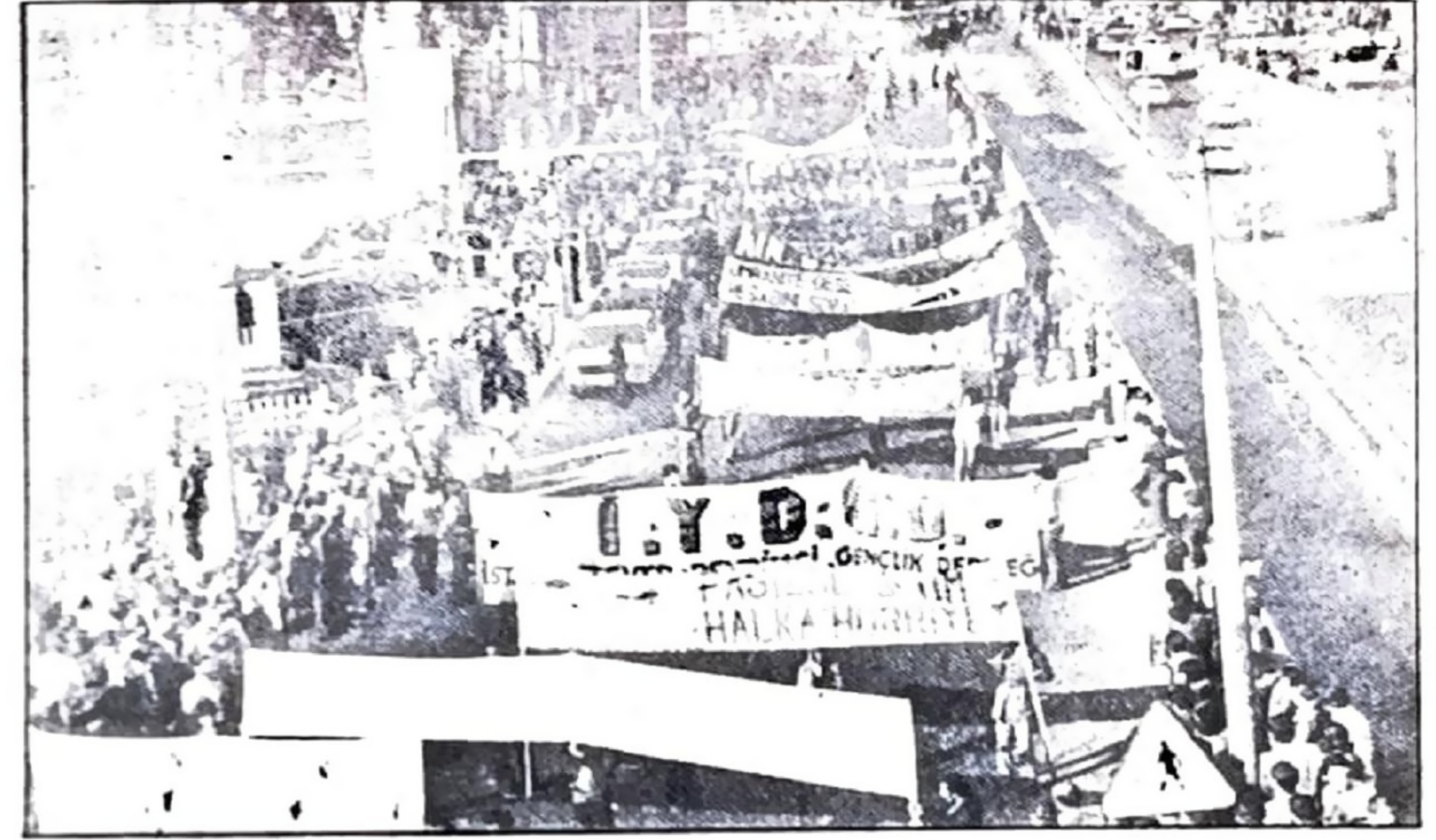
DOĞUDA MİLLİ ZULME SON!

HALKIN GAZETESİ HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ!

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

HALKIN KURTULUŞU YOLUNDA
ZARALI GENÇLER

İYDGD mücadelesini sürdürecektir

İYDGD'nin tüzüğünün iadesini engelleyebilmek için faşist diktatörlüğün "... miting ve yürüyüş tertipler..." şeklindeki tüzük maddesinin çıkarılmasını isteyen faşist tertibi boşa çıkarılmış, gereken formaliteler ve eksiklikler tamamlanarak tüzük tekrar iade edilmiştir.

Tüzüğün alınması için bir süre sürdürülen yasal yollardan sonra valilikten "kabul edilmiştir" damgasını taşıyan tüzük alınmış; resmen tebliğ edilmesi için 1. Şube'ye verilmiştir.

Bir hafta içinde tebliğ edilmesi gereken dernek tüzüğü, 1. Şube'nin faşist engellemeleri sonucu bir aya yakındır bekletilmektedir.

Faşist diktatörlük derneğimizin kongresini yapıp, yeni bir güç ve mücadele potansiyeli ile bu öğrenim yılı başından geniş gençlik yığınları ile birleşerek mücadeleye atılmasından korkmaktadır.

İstanbul yurtsever devrimci gençliğinin kararlılığı ve devrimci potansiyeli faşist diktatörlüğün her türlü saldırı ve tertibini püskürtecek ve İYDGD'yi yaşatacak güçtedir.

YAŞASIN İSTANBUL İŞÇİ-KÖYLÜ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİNİN TEK KİTLE ÖRGÜTÜ İYDGD !

İSTANBUL HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLİK TARAFTARLARI

Halkın Kurtuluşu engellenemez

İstanbullu "Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik" olarak bir süredir yürütmekte olduğumuz "bağış" kampanyası, İstanbul işçi-öğrenci gençliğinin desteğini alarak başarılı bir şekilde son buldu.

İstanbul yüksek öğrenim gençliği, liseli gençlik, emekçi gençlik ve giyim işçileri; gazetemizin çıkışında ve geniş gençlik yığınlarına ulaştırılmasında çıkan her türlü maddi zorluğu aşmakta, faşist baskı ve saldırılara karşı mücadelede kararlıdır ve devrimci bir potansiyelle doludur.

"Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik"e yönelik her türlü faşist saldırı ve baskı gereken cevabı alacak, binlerce genç ve çelikten kolun devrimci bir inanç ve kararlılıkla gazetesine sahip çıkışını görecek ve çelikten yumruğunu yiyecektir.

İSTANBULLU HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLİK TARAFTARLARI

İYDGD BAŞKANI A.RİZA ÖĞÜT :

Site Yurdu açılmalıdır 'Emniyet belgesi' kalksın atılanlar alınsın

Faşist diktatörlüğün yurtlar üzerindeki baskı ve saldırılarının bir yönü de yıllardır Site (Vezneciler-İstanbul) yurdu üzerinde giderek yoğunlaşmaktaydı.

Yurtsever devrimci gençlik, yurdun kapatılmasına karşı, Site Yurdu'na yönelen faşist saldırılara karşı direnişten kalkarak, faşist diktatörlüğün yüzünü teşhir eden, Devrimci Demokratik Halk İktidarının propagandasını yapan programlı bir mücadele başlattı.

Öğrenim özgürlüğü-can güvenliği mücadelesinin bir parçası olan mücadelemizde her türlü güç toplayıcı, faşist diktatörlüğü teşhir eden aracı devrimin yararına kullandık.

Yazı kampanyası, pullama, bildiri, bölgelerde yapılan mahalli eylemler, fotoğraf sergileri, imza kampanyası ve çadır direnişleri mücadelemizin araçlarıydı. Tüm bu araçlarla beraber sözlü propagandayı da sürdürdük. Vapurlarda, okullarda, kahvelerde, trenlerde halka Site Yurdu'na yönelik saldırıları, gençliğin öğrenim özgürlüğü-can güvenliği mücadelesini, gençliğin kurtuluşunun, halkımızın kurtuluşu ile beraber Devrimci Demokratik Halk İktidarında olduğunu anlattık.

Hem imza kampanyasında, hem de maddi olarak, öğrenci gençliğin, anti-faşist, anti - emperyalist gençliğin ve halkımızın güçlü desteğini aldık.

Bu mücadele programı bütününde yürüttüğümüz "Site Yurdu Açılmalıdır" imza kampanyası 5226 adedi buldu.

Site Yurdu'nun kapatılması ile ilgili yürüttüğümüz mücadelenin değerlendirmesini yapıp, hata ve zaaflarımızı kavrayıp aşarak, faşist diktatörlüğe karşı mücadelede daha kararlı, daha da güçlü adımlar atacağız.

Mücadelemiz faşist diktatörlüğü teşhir ederek, Devrimci Demokratik Halk İktidarı yolunda sürekli, canlı ve yükselerek sürecektir.

YAŞASIN YURTSEVER DEVRİMCİ GENÇLİĞİN BİRLİĞİ !

YAŞASIN İŞÇİ-KÖYLÜ-ÖĞRENCİ GENÇLİĞİN TEK KİTLE ÖRGÜTÜ İYDGD!

İYDGD BAŞKANI
ALİ RIZA ÖĞÜT

NOT: "Site Yurdu Açılmalıdır" kampanyası ile ilgili değerlendirmeyi daha sonra yayınlayacağız.